

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

Primárky Republikánské strany v USA (2012)

2013

Matěj Krčín

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Katedra politologie a mezinárodních vztahů

Studijní program Mezinárodní teritoriální studia

Studijní obor Mezinárodní vztahy – britská a americká studia

Bakalářská práce

Primárky Republikánské strany v USA (2012)

Matěj Krčín

Vedoucí práce:

PhDr. Pavel Hlaváček, Ph.D.

Katedra politologie a mezinárodních vztahů

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2013

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2013

.....

Na tomto místě bych chtěl poděkovat vedoucímu mé práce PhDr. Pavlu Hlaváčkovi Ph.D. za věnovaný čas a pomoc při psaní práce. Zároveň bych však chtěl věnovat velké díky i svým rodičům, kteří mi během psaní této práce byli výraznou oporou.

Obsah

1 ÚVOD	6
2 SYSTÉM REPUBLIKÁNSKÝCH PRIMÁREK 2012.....	8
2.1 VOLEBNÍ SHROMÁŽDĚNÍ-CAUCUS	8
2.2 PRIMÁRKY-PRIMARY ELECTIONS.....	9
2.3 VOLIČSKÁ ZPŮSOBILOST	10
3 PRŮBĚH REPUBLIKÁNSKÝCH PRIMÁREK 2012.....	11
3.1 PŘEDEHRA-ROK 2011	11
3.2 ZAČÁTEK PRIMÁREK-LEDEN AŽ BŘEZEN	12
3.3 SUPERÚTERÝ A BŘEZEN	13
3.4 DUBEN AŽ ČERVENEC	13
3.5 SRPEN- REPUBLIKÁNSKÝ SJEZD (27. - 30.)	14
4 MITT ROMNEY	15
4.1 SILNÉ STRÁNKY.....	15
4.2 SLABINY	16
5 VOLEBNÍ KAMPAŇ	18
5.1 VOLEBNÍ ŠTÁB – TÝM ROMNEY	18
5.2 PŘEDVOLEBNÍ FAKTORY	19
5.3 POSTOJE MITTA ROMNEYHO.....	21
5.4 VOLEBNÍ STRATEGIE	23
5.5 FINANCOVÁNÍ KAMPANĚ	25
5.6 VOLEBNÍ SPOTY A POLITICKÁ REKLAMA	27
5.7 TELEVIZNÍ DEBATY	29
5.8 NOVÁ MÉDIA	30
6 ZÁVĚR	33
SEZNAM LITERATURY A PRAMENŮ	36
RESUMÉ.....	44
PŘÍLOHY	46

1 ÚVOD

V roce 2012 se v USA konaly primárky Republikánské strany, z nichž vzešel republikánský kandidát, který se zapojil do boje o post prezidenta Spojených států amerických. Primárky Republikánské strany byly bezpochyby jednou z nejsledovanějších událostí první poloviny roku 2012. Takto značnou pozornost na sebe přitáhly nejen z důvodu, že z nich měl vzejít kandidát Republikánů pro nadcházející prezidentské volby, ale zejména protože nebylo od začátku jasné, zda z nich vzejde opravdu silný kandidát. Kandidát, který dokáže získat dostatečnou podporu voličů pro boj v blížících se prezidentských volbách a nechá tak zapomenout na jasnou porážku z roku 2008, kdy jasným výsledkem zvítězil současný prezident Barack Obama.

V mé práci se chci zaměřit především na kampaň a volební program vítězného kandidáta republikánských primárek, Willarda Mitta Romneyho. Cílem mé práce bude analýza Romneyho kampaně a následně objasnění její úspěšnosti. Pokusím se tedy objasnit, zda byla jeho strategie nastavena správně a svým zaměřením odpovídala aktuálnímu rozložení politických sil ve Spojených státech. V rámci zkoumání jeho strategie se tedy budu zabývat především tím, co jeho kampaň utvářelo, jak se vyvíjela a zda dokázala oslovit daný segment voličů. Tato analýza bude prospěšná, jelikož Mitt Romney se stal jedním z hlavních uchazečů na získání postu amerického prezidenta a jeho názory by vzhledem k dominantnímu postavení USA ve světě mohly zásadně utvářet směřování nejen Spojených států, ale i celého světa.

Hlavními zdroji pro mou práci byly vzhledem k aktuálnosti tématu především zdroje elektronické. Jednalo se především o předvolební platformy republikánské strany a Mitta Romneyho, dostupné na jejich internetových stránkách. Dále jsem čerpal zejména z archivních článků Politico, New York Times, různých amerických regionálních deníků a hlavně světoznámé zpravodajské stanice CNN. Mezi další zásadní zdroje mé práce patřily americké, nejen republikánské, think-tanky. Rovněž jsem hojně využíval odborných článků v politologických časopisech. Tištěné knihy při vypracovávání práce zaujímaly menšinovou roli a byli především sekundárními zdroji. Namátkou byly například využity knihy Stephena Waynea *The Road to the White House*, nebo Kennetha Jandy *Výzva demokracie-Systém vlády v USA*. Při práci jsem také využil různé specializované blogy, především The Huffington Post a Caucus Blog.

V úvodní části mé práce se vzhledem k výjimečnosti amerického volebního systému, budu zabývat především tím, jakým způsobem získává kandidát stranickou nominaci. Poté, co objasním republikánský nominační systém, nastíním, jakým způsobem celé primárky v roce 2012 probíhaly. Následně se

těžiště mé práce přesune k samotnému kandidátovi, když nejprve představím osobnost Mitta Romneyho. Zde se soustředím zejména na jeho charakterové vlastnosti.

Ve druhé kapitole se zaměřím na samotný cíl práce a rozeberu kampaň Mitta Romneyho. Nejprve se budu zabývat utvářením volebního programu před primárkami. Jak zásadně do utváření volební strategie promluvily jednotlivé předvolební faktory, zejména tedy sociologické, ekonomické a kulturní. Poté v jaké pozici Mitt Romney do primárek vstupoval. Následně shrnu hlavní myšlenky a postoje jeho programu. Nastíním organizaci jeho kampaně, jaké využívá techniky propagace (především mediální) a jakým způsobem získává pro svou kandidaturu finanční kapitál. Poté se zaměřím na to, jakým způsobem byl schopen svou kampaň vést během primárek, jeho výkony v televizních debatách a jak se nadále proměňovala v závislosti na aktuálním dění ve Spojených státech.

Ve třetí, závěrečné, části mé práce se poté pokusím analyzovat příčiny relativní úspěšnosti jeho kandidatury. Především se budu snažit odpovědět na to, zda byl schopen plně využít svůj potenciál (ať už finanční či osobní), tedy zhodnotím všechny prvky kampaně (správně zvolená volební strategie, vedení kampaně, atd.). Rozeberu silné momenty jeho kampaně, ale větší pozornost soustředím zejména na chyby, co k nim vedlo, a jaký měly vliv na výsledek primárek. V samotném závěru logicky shrnu závěry, ke kterým jsem při vypracovávání práce došel a následně odpovím na základní otázku vyřčenou na začátku a to zda byla kampaň Mitta Romneyho úspěšná a z jakých důvodů tomu tak bylo.

2 SYSTÉM REPUBLIKÁNSKÝCH PRIMÁREK 2012

Na konci srpna (27. - 30.) se v Tampě na Floridě konal celonárodní stranický sjezd republikánů, ze kterého měl vzejít oficiální kandidát Republikánské strany pro nadcházející prezidentské volby. Tento sjezd je vyvrcholením celého souboru vnitrostranických voleb, které jsou označovány jako primárky. Jedná se o nepřímý typ voleb prostřednictvím kolegia volitelů, které označujeme jako státní delegáty. Jejich množství se neustále mění a výrazně se také odlišuje v jednotlivých státech. Během těchto vnitrostranických voleb se kandidáti snaží získat nadpoloviční počet odpovědných delegátů, kteří jsou poté zmocněni k volbě na závěrečném celonárodním sjezdu. Pro primárky v roce 2012 bylo vybráno 2286 (The Green Papers 2012) delegátů, tudíž vítězný kandidát potřeboval získat minimálně 1144 hlasů na celostranickém sjezdu. Způsob volby na základě, které jsou delegáti na závěrečný sjezd nominováni, se liší stát od státu. Registrujeme v zásadě dva základní typy volby a to: volební shromáždění (tzv. „caucuses“) a primárky (primary elections). Při těchto volbách voliči nepřímo vybírají, jakého kandidáta budou jejich státní delegace na sjezdu volit, respektive kolik delegátů za jejich stát kandidát získá.

2.1 VOLEBNÍ SHROMÁŽDĚNÍ-CAUCUS

Tradiční systém volebních shromáždění-caucuses závisí na sérii veřejných mítinků, jedná se o sérii několika-úrovňových shromáždění. Nejprve se registrovaní voliči Republikánské strany zúčastní okresních caucusů (zde se voliči účastní preferenčních voleb prezidentských kandidátů a na základě těchto preferencí jsou zvoleni delegáti, kteří se zúčastní další úrovně hlasování), které jsou následovány krajskými (regionálními) a poté státními, respektive caucusy v kongresových okrscích. Základem k pochopení systému volebních shromáždění je, zda jsou preference registrovaných voličů z první úrovně procesem určujícím faktorem, tedy zda jsou delegáti těmito preferencemi vázáni i pro úrovně další. Pokud nejsou, systém je spíše sérií setkání stranických aktivistů a lídrů. Ti nejsou ničím vázáni a mohou následně sami vybírat, jakého kandidáta budou státní delegáti volit na celonárodním sněmu. Jelikož na rozdíl od primárek se jedná čistě o stranicky financovanou volbu, mohou se caucusy konat i na řadě neoficiálních míst (školy, hotely, hasičské stanice, atd.) (Coleman, 2012: 4).

Na okresním volebním shromáždění, se volič při příchodu na místo konání legitimuje svým průkazem registrovaného voliče, tímto způsobem je ověřeno jeho oprávnění pro účast na caucusu a může být vpuštěn. Poté, co je volební shromáždění zahájeno mohou účastníci pronést krátké projevy ve prospěch

jednotlivých kandidátů. Následně jsou voliči vyzváni k vytvoření skupin na základě jejich preferencí stranických kandidátů. K tomu, aby byla skupina oprávněná volit delegáty pro další stupeň, musí získat určitý počet všech zúčastněných voličů. Nejčastěji se jedná o 15% všech účastníků, nicméně Republikánská strana nemá ve stanovách žádná omezení, jen doporučuje, aby minimální práh, tedy počet hlasů nutných pro zvolení, nepřekračoval 20% (RNC Counsel's office, 2011: 3). Potom, co jsou vytvořeny skupiny schopné prosadit své kandidáty, jsou členové skupin s nedostatečným počtem hlasů vyzváni k připojení se k jiné skupině, nebo opuštění shromáždění. Následně mohou být podporovatelé neúspěšných kandidátů přesvědčováni k připojení se k jiné skupině, nicméně po omezenou dobu. Po vypršení vymezeného času dojde k závaznému sečtení hlasů a na jeho základě jsou jednotlivým kandidátům přiděleny různé počty delegátů pro další úroveň.

Celý proces volebních shromáždění typicky zabírá několik měsíců. Nejlépe se tento proces dá popsat na příkladu státu Iowa, který je nejtypičtějším příkladem státu využívajícího systém volebních shromáždění. Okresní volby zde proběhly 3. ledna 2012 prostřednictvím jednoduché preferenční volby. Krajské se odehrály 10. března, nicméně od této úrovně už nebyly hlasy delegátů svázány předchozími výsledky volebních shromáždění. V návaznosti na předchozí caucuses proběhly i v kongresových okrscích 21. dubna a vše vyvrcholilo na státním shromáždění, které proběhlo 16. června a odtud už delegáti putovali na celonárodní sjezd republikánů (Coleman, 2012: 5).

2.2 PRIMÁRKY-PRIMARY ELECTIONS

V zásadě rozlišujeme dva základní typy prezidentských primárek a to: preferenční, nebo přímé. Při přímých primárkách jsou voleni přímo delegáti, kteří nejsou ničím vázáni a podobně jako u některých caucusů mohou volit dle své vůle. Ti před konáním primárek mohou vyslovit podporu jednomu z kandidátů, tím pádem si může volič prostřednictvím delegátů vybrat i kandidáta. Nicméně pokud delegát nevysloví podporu žádnému kandidátovi, zařadí se mezi tzv. alternates a jejich volič jim tak dává volnou ruku pro závěrečný stranický konvent. Tento typ volby dnes využívá pouze několik států. Mnohem běžněji využívány jsou primárky preferenční. V nich je volič už přímo konfrontován s klasickými lístky se jmény jednotlivých kandidátů, ze kterých si poté jednoho zvolí. Tento typ primárek se následně větví podle rozdílu toho, jakým způsobem jsou využity výsledky preferenční volby pro přerozdělení delegátů mezi prezidentské kandidáty.

Prvním způsobem alokace delegátů je vítěz-bere-vše (winner-take-all) systém. Jedná se o modifikovaný většinový systém, při kterém kandidát s největším počtem hlasů získává všechny delegáty. Nicméně ve většině států jsou delegáti státní a z kongresových okrsků přidělování zvlášť, tudíž může nastat i případ, že celostátní vítěz nezíská všechny delegáty, pokud nevyhraje ve všech kongresových okrscích. Druhým způsobem rozdělení delegátů je proporční (poměrný) systém. V něm jsou, podobně jako v předchozím systému, delegáti opět rozdělení zvlášť na státní a okrskové. V každém jednotlivém kongresovém okrsku jsou delegáti proporčně rozdělení mezi kandidáty, kteří zde získali nejvíce hlasů. Zatímco na státní úrovni jsou delegáti rozdělení proporčně pouze mezi kandidáty, kteří přesáhli určitý procentuální práh (nejčastěji 15%). Republikánská strana, podobně jako u volebních shromáždění státy nijak neomezuje, nicméně doporučuje, aby práh nepřesáhnul 20% (The Green Papers 2011).

2.3 VOLIČSKÁ ZPŮSOBILOST

Dále můžeme primárky rozdělovat podle toho, kdo je oprávněn se samotných primárek a volebních shromáždění účastnit. Zde rozlišujeme mezi otevřenými, uzavřenými a polo-uzavřenými. V rámci uzavřených primárek nebo volebních shromáždění mohou volit pouze registrovaní členové Republikánské strany, tudíž zamezuje účasti Demokratů, ale i tzv. Nezávislých (voličů, kteří nejsou registrovanými členy žádné strany) (US Legal 2012). Při otevřených primárkách či caucusech může hlasovat jakýkoliv volič, nehledě na jeho stranickou příslušnost. Jeho hlasování je nicméně omezeno tím, že se smí účastnit primárek pouze jedné ze stran. To znamená, že Demokrat se smí zúčastnit republikánských primárek, ale nemůže se už zúčastnit primárek Demokratů (Fairvote 2011).

Posledním typem jsou primárky polo-uzavřené. Tento typ je cestou pro státy nespokojené s nevýhodami obou předchozích systémů. Otevřené primárky mají nevýhodu, že umožňují Demokratům zasáhnout do primárek a protlačit tak v jejich očích slabšího protikandidáta, což by zvyšovalo šance kandidáta Demokratů. Uzavřené primárky se zase potýkají s tím, že neumožňují hlasovat Nezávislým. Polo-uzavřené primárky odstraňují nevýhody obou systémů tak, že jsou sice otevřené všem voličům, nicméně pokud se ho volič zúčastní, stává se automaticky registrovaným členem Republikánské strany. Toto pravidlo omezilo účast Demokratů na minimum, ale zároveň umožnilo hlasovat i Nezávislým (The Green Papers 2011).

3 PRŮBĚH REPUBLIKÁNSKÝCH PRIMÁREK 2012

Primárky Republikánské strany se konaly ve Spojených státech amerických od 3. ledna až do 14. července 2012. Během toto procesu bylo zvoleno a přiděleno 2286 delegátů, kteří rozhodovali v týdnu od 27. srpna na celonárodním sjezdu Republikánské strany o tom, kdo se stane oficiálním prezidentským kandidátem. V této kapitole se budu věnovat průběhu primárek, popíšu jejich vývoj, od toho co jim předcházelo, až po jejich samotné vyvrcholení na celonárodním sjezdu.

3.1 PŘEDEHRA-ROK 2011

Souboj o stranickou nominaci na prezidentský post započal už poměrně brzy na počátku roku 2011, navíc s poměrně širokým polem možných kandidátů. Mitt Romney, bývalý guvernér státu Massachusetts, započal svou novou kampaň už po neúspěšných primárkách v roce 2008 (Barbarq 2012) a od začátku se profiloval, jako favorit na získání nominace. Nicméně postrádal širokou podporu strany, zejména od stále sílícího republikánského konzervativního křídla (Tea Party Movement) (Murphy 2012). To otevíralo prostor pro další kandidáty, kteří tím získali možnost ohrožit slábnoucí Romneyho preference. To se také v průběhu roku 2011 potvrdilo, když několik kandidátů zažilo raketový vzestup v průzkumech. Avšak většina z těchto kandidátů nedokázala udržet tento vzestupný trend, aby opravdu Romneyho ohrozila. Prvním momentem před primárkami, který prosévá kandidáty je tradiční Ames straw poll¹. V něm poměrně překvapivě zvítězila kongresmanka a jedna z hlavních tváří Tea Party, Michelle Bachmann. V závěsu za ní skončil druhý, kongresman Ron Paul (The Huffington Post 2011). Bachmann však nedokázala využít potenciál tohoto vítězství a její preference začaly upadat. Díru po ní překvapivě nezaplnil Ron Paul, ale texaský guvernér Rick Perry. Poté na podzim přišla série televizních debat, ve kterých se střetli všichni republikánští kandidáti. V nich Perry absolutně propadl a místo sílícího protikandidáta Romneyho přebíral Hermann Cain. Ačkoliv měl Cain nakročeno ke slušnému výsledku, jeho kampaň byla zasažena několika obviněními z nemanželského poměru, což ho později dovedlo až ke stažení kandidatury. Toho využívá bývalý předseda Sněmovny reprezentantů Newt Gingrich, který se tak stává už čtvrtým potenciálním vyzyvatelem Mitta Romneyho. Romney a jemu nakloněné politické akční výbory

---

¹ Ames straw poll- nejsledovanější neoficiální státní volební hlasování, které se odehrává v kampusu Iowské státní univerzity ve městě Ames, Iowa. Slouží k otestování preferencí jednotlivých kandidátů Republikánské strany.

(super PAC's) však nechtějí několik týdnů před začátkem caucusů v Iowě nic ponechat náhodě a zahajují negativní kampaň proti Gingrichovi (Confessore-Rutenberg 2011). Ta je velmi úspěšná a Gingrichovy velmi nadějně preference, začínají zběsilým tempem mizet. Těsně před zahájením primárek tedy nastala situace, kdy jasným kandidátem byl pouze Mitt Romney, ale nikdo z ostatních se nejevil jako dostatečně silný na to stát se jeho protikandidátem.

3.2 ZAČÁTEK PRIMÁREK-LEDEN AŽ BŘEZEN

Republikánské primárky byly tradičně zahájeny caucusy v Iowě 3. ledna 2012 a primárkami v New Hampshire, které následovaly o týden později. Díky historické náhodě jsou tyto dva, poměrně malé a ani počty delegátů nevyčívající, státy první, které testují popularitu kandidátů. Caucusy v Iowě tak většinou prosejí kandidáty a ve hře nechají pouze ty, kteří jsou přijatelní pro stranické členy. Následné primárky v New Hampshire pak vyzkouší, jak se úspěšní kandidáti z Iowy zamlouvají obyčejným stranickým voličům (Janda, 1998: 180).

V roce 2012 v tomto období od ledna až do Superúterý 6. března, proběhlo celkem ve 12 státech 7 volebních shromáždění a 5 primárek (The New York Times 2012). Jak už bylo řečeno, souboj o nominaci Republikánské strany započal 3. ledna v Iowě. V nich se zrodilo hned několik překvapení. Těsně je vyhrál do té doby nevýrazný bývalý senátor za Pensylvánii Rick Santorum. Mitt Romney skončil druhý a Ron Paul třetí. Vítězka Ames straw poll skončila až pátá a díky tomuto dílčímu neúspěchu ukončila svou kampaň. 4. místo Newta Gingriche bylo také poměrně nečekané, a jak sám prohlásil, donutilo ho přehodnotit svou, do té doby, veskrze pozitivní kampaň (Korbe 2012). Následující primárky v New Hampshire byly tedy očekávány s napětím. V nich poměrně snadno zvítězil Mitt Romney, což napovídaly už předvolební průzkumy. Nicméně o druhé místo se svedl poměrně tuhý boj. Velké úsilí v tomto státě vynaložil Jon Huntsman, který vsadil celou kandidaturu alespoň na druhé místo. To se mu však nepodařilo, druhé místo získal Ron Paul. Jon Huntsman společně s dalším neúspěšným protivníkem Rickem Perrym následně složili kandidaturu (CNN Wire Staff 2012). V Jižní Karolíně se za pomoci posílené kampaně dokázal vrátit zpět do hry Newt Gingrich, kde s převahou více než 10% porazil Mitta Romneyho. Tomu se povedlo navázat v následujících týdnech na začátek primárek, když dokázal zvítězit na Floridě a v Nevadě. Nicméně jeho kampaň se začala otřásat v základech poté, co Santorum dokázal vyhrát 7. února ve všech třech státech na středozápadě. Toto vítězství znamenalo výrazný impuls pro Santorumovu kampaň a ten sebral post hlavního protivníka

Romneyho Gingrichovi. Romney získal zbývající 4 státy, zatímco Santorum a Gingrich soupeřící zejména mezi sebou, soustředili svou pozornost na jih a ostatní státy, kde Romneyho pozice nebyla až tak silná (Cordes 2012).

3.3 SUPERÚTERÝ A BŘEZEN

Superúterý je označení dne, kdy ve Spojených státech souběžně proběhlo nejvíce státních primárek. V roce 2012 tento den připadl na 6. března a v 10 státech bylo rozděleno přes 400 delegátů (Good 2012). Romney doufal, že si zajistí značnou část delegátů a udělí tak ostatním kandidátům rozhodující úder. To se mu však nepodařilo, přestože zvítězil v 6 státech a získal nadpoloviční většinu delegátů. Santorum totiž dokázal zvítězit ve třech státech a Gingrich zvítězil v přepočtu na delegáty cenné Georgii. Čtvrtý v pořadí Ron Paul dokázal vyhrát v několika kongresových okresech a udržel se tak i nadále ve hře. V průběhu března se Santorum snažil využít toho, že Romney si stále nedokázal zajistit většinu delegátů pro Republikánský sjezd. Zahájil intenzivní kampaň na jihu USA a pokusil se vyřadit Newta Gingriche, a tím i posílit svou pozici vůči Romneymu. Tato taktika se ukázala, jako velmi úspěšná a Santorum si připsal vítězství v Kansasu, Alabamě, Mississippi, ale především v Louisianě. Vítězství v Louisianě bylo cenné ze dvou důvodů: Santorum zde porazil Romneyho, čímž posílil své naděje a Newt Gingrich po této dílčí porážce oznámil značné omezení své kampaně (Knickerbocker 2012).

3.4 DUBEN AŽ ČERVENEC

To, že Romney na konci března stále ještě nebyl jasným kandidátem a neměl zajištěnu většinu pro sjezd, vyvolávalo v řadách Republikánů zneklidnění. Proto se několik významných osobností, v čele s bývalým prezidentem Bushem starším, postavilo za Romneyho a vyjádřilo mu podporu (Fox News 2012). Tento akt zásadně posílil Romneyho, který dokázal Santoruma porazit ve Wisconsinu a Marylandu. Santorum navíc už nedisponoval žádným větším obnosem a po této prohře pak 10. dubna zastavil svou kampaň, nicméně bez toho, že by podpořil nějakého kandidáta. To znamenalo poslední naději pro Newta Gingriche, který vrhnul veškeré síly na získání podpory Santoruma a vítězství v Delaware (Davis 2012). Ani jedno se mu však nepovedlo a dovedlo ho k zastavení kampaně 2. května. Tím pádem ve hře o republikánskou nominaci zůstali už pouze Romney s Paulem. Na to následně reagovali Gingrich se Santorumem tím, že otevřeně podpořili Romneyho kandidaturu (Woods 2012) (Elliot 2012). V tuto chvíli už bylo jasné, že stranickou nominaci získá Romney. Ron Paul se ještě

v následujících měsících pokusil situaci zvrátit, nicméně bez větších úspěchů, když dokázal získat pouze jenom několik delegátů. Romney se tedy v červenci před kongresem nacházel v situaci, kdy měl zajištěnou nadpoloviční většinu delegátů a jeho pozice byla posílána o případnou podporu dalších kandidátů.

3.5 SRPEN- REPUBLIKÁNSKÝ SJEZD (27. - 30.)

V srpnu dva týdny před sjezdem Romney oznámil, že za svého viceprezidenta pro svou kandidaturu zvolil kongresmana Paula Ryana. Tímto krokem se Romney pokusil ještě více posílit svou pozici, jelikož Ryan je považován za vycházející hvězdu Republikánů (CNN Political Unit 2012). Romney tedy do sjezdu vstoupil ještě silnější a jeho vítězství už bylo prakticky jisté. Na začátku sjezdu se ještě Ron Paul pokoušel přesvědčit delegáty, avšak bez úspěchu. Romney při hlasování získal 2061 hlasů delegátů a jeho kandidatura za Republikánskou stranu tak byla oficiálně posvěcena.

4 MITT ROMNEY

Willard Mitt Romney se narodil 12. března 1947 v Detroitu v Michiganu do rodiny businessmana George Romneyho. Získal bakalářský titul na univerzitě Brigham Younga a poté doktorát a titul MBA na Harvardu. V roce 1969 se oženil Ann Daviesovou, se kterou má 5 dětí. Právě seznámení s Ann Daviesovou ho přivedlo ke změně víry, když se z něj stal Mormon a ve stejném roce tedy konvertoval k Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Po ukončení studia se stal misionářem a dva roky pobýval ve Francii. Poté, co se vrátil zpět do Spojených států, věnoval se práci ve svém studijním oboru a byl správním konzultantem. Později získal práci u, pro jeho budoucnost klíčové, společnosti Bain a spol.. Zde se vypracoval až na pozici výkonného ředitele společnosti. Díky svým manažerským schopnostem dokázal společnost dostat z finanční krize. V roce 1984 spoluzaložil investiční fond Bain Capital, ze kterého se pod jeho vedením stal jeden z největších fondů svého druhu v USA. Jeho jmění tak participací v tomto fondu narostlo až na odhadovaných 250 milionů dolarů. Svou politickou kariéru započal v roce 1994, když ve státě Massachusetts za Republikánskou stranu kandidoval do Senátu. Soupeřem mu byl populární Ted Kennedy a Romney se po prohře ve volbách vrátil zpět do své společnosti. Nový impuls, který restartoval Romneyho politickou kariéru, přišel v roce 2002. Romney se stal předsedou organizačního výboru nadmíru úspěšných olympijských her v Salt Lake City. Tento úspěch ho ve stejném roce vynesl do pozice guvernéra státu Massachusetts. I zde se Romneymu velice dařilo, mimo jiné dokázal snížit státní deficit a reformovat zdravotnictví státu. Další politické úspěchy ho dovedly k tomu, že se v roce 2008 poprvé zapojil do Republikánských primárek. Přes dílčí úspěchy však neuspěl, následně svou kandidaturu stáhnul a místo toho svou pozornost soustředil na budoucí primárky v roce 2012 (A-E Networks, 2013: 1-2).

4.1 SILNÉ STRÁNKY

Romneyho jednoznačně nejsilnější stránkou je problematika ekonomiky. Zejména díky své oslnivé kariéře vrcholného manažera velkých společností a více než dvacetileté zkušenosti v oboru, má očividně vše potřebné k úspěšnému řízení i tak velkého kolosu, jako je ekonomika USA. To navíc potvrzuje ještě jeho záchrana ohrožených zimních olympijských her, které se ocitli ve finančních problémech. Romney zásadně omezil výdaje a hry dovedl do úspěšného konce. Ve veřejné sféře své manažerské schopnosti potvrdil také na pozici guvernéra Massachusetts. Eliminoval státní dluhy, zefektivnil státní správu, snížil nezaměstnanost a zásadně podpořil růst nových pracovních míst (Kessler 2012a).

S ekonomikou navíc souvisí i jeho schopnost získávat značné finanční prostředky pro svou kampaň. Za svůj život dokázal vybrat velké částky a tuto svou schopnost navíc zdokonalil, díky své kariéře v Bain Capital (Hickey 2012). Mitt Romney sám disponuje značným jměním, což zdatelně rozšřřřuje jeho manévřovací prostor.

Další silnou stránkou, na kterou může sázet, jsou jeho řečnické schopnosti. Romney je velmi elegantním veřejným řečníkem, což může využít ve svůj prospěch. V jeho projevu cítit jistý nádech sebevědomí a působí dojmem, že ví co v daný moment říct, aby získal publikum na svou stranu (Ricks 2012). Romney navíc nesčetněkrát projevil svou inteligenci, zejména v televizních debatách. Mezi Romneyho další schopnosti bychom mohli zařadit jeho organizační smysl. Ten můžeme opět demonstřřovat na jeho misi při olympijských hrách v roce 2002. Romney zcela vyměnil vedení, drasticky snížil výdaje a naopak dokázal od Kongresu získat další prostředky. Tudíž z akce ohrožené zrušením udělal fungující celek, což perfektně demonstřřuje jeho organizační schopnosti (Kessler 2012b).

4.2 SLABINY

Za nejvíce palčivý problém Romneyho kandidatury by se dalo označit jeho osobnost, nebo také image. Mitt Romney není nijak výrazný, působí sice disciplinovaně, nicméně postrádá dostatek šarmu, kterým by ve voličích vzbuzoval tak potřebné nadšení. K tomu navíc ještě přispívají některé jeho nepromyšlené výroky, kterými upozorňuje na svou další slabinu. Tou je paradoxně jeho bohatství a společenské postavení. Několikrát svými vyjádřeními prokázal, jak dalece je jeho život vzdálený obyčejným Američanům. Například řekl, že jeho žena řídí pouze několik Cadillaců, nebo na otázku, zda sleduje závody NASCAR, zareagoval v tom smyslu, že příliš ne, ale že má několik dobrých přátel mezi vlastníky jednotlivých týmů (The Week Staff 2012). Tím se dostáváme k další Romneyho slabině, a tou je sociální problematika. Jak už bylo řečeno Romney, má díky svému postavení problém vcítit se do problému obyčejných Američanů. Za svůj život nemusel projít žádným strádáním, nebo osobní krizí. Díky tomu, že se i narodil do privilegované rodiny, nemá v této oblasti moc co nabídnout (Mitchell 2012). Co mu však z jeho osobnostních rysů škodí nejvíce, je jeho nestálost názorů. Jako guvernér se řadil spíše k umírněnému, v sociálních otázkách liberálnímu, proudu uvnitř Republikánské strany. To se však začalo měnit s jeho prezidentskými ambicemi, kdy, aby si na svou stranu získal sílící konzervativce, začal postupně měnit své názory. To se dá dokumentovat například na vývoji jeho postoje k potratům, nebo práv

homosexuálů. Nejdříve v pozici guvernéra Massachusetts hájil právo žen na potrat, aby následně svůj postoj totálně otočil a stavěl se proti nim. V otázce práv homosexuálů prošly jeho názory také razantní proměnou. V roce 1994 se prohlašoval za podporovatele homosexuálních sňatků a v roce 2012 je kategoricky odmítl, jako nepřírozené a obhajoval tradiční model manželství mezi mužem a ženou.

Mezi další jeho problémy pro primárky můžeme zařadit určitě i to, že pro něj bylo zásadním problémem výrazně oslovit sociálně konzervativní voliče, jelikož se v sociálních otázkách přiklání k spíše umírněnému proudu v Republikánské straně. V očích konzervativců mu nejvíce uškodila jeho zdravotnická reforma, ještě z období kdy byl guvernérem. V ní zpřístupnil zdravotní péči téměř každému. Tato v podstatě prospěšná a také úspěšná reforma byla bohužel zneužita k negativní kampani konzervativním hnutím Tea Party a v narážce na plán Obamovy administrativy byla označena za Romneycare (Williams 2012).

Samostatnou otázkou je i problém jeho vyznání. To, že je Romney mormonem, vyvolávalo především u konzervativních voličů vášně. Přestože z hlediska tradičních křesťanských hodnot by se rodinně založený Mitt Romney mohl jevit, jako ideální kandidát, mormonství je stále vnímáno spíše jako sekta, než regulérní křesťanská církev (Spörl 2012).

5 VOLEBNÍ KAMPAŇ

V této kapitole se těžiště mé práce přesune k samotnému cíli, a to analýze úspěšnosti kampaně Mitta Romneyho. Pokusím se zanalyzovat, jaké důvody vedly k získání nominace Republikánské strany, jakým způsobem si v primárkách vedl a také prozkoumám samotnou organizaci kampaně. Nejprve se budu zabývat složením Romneyho volebního týmu, následně rozeberu důležité předvolební faktory, na ně navážu, jakým způsobem byly uchopeny pro Romneyho volební program. Poté se zaměřím na jeho volební strategii, tzn., jakým způsobem prezentoval své názory, jaká využíval média pro propagaci, nebo jakým způsobem pro svou kampaň získával finanční prostředky.

5.1 VOLEBNÍ ŠTÁB – TÝM ROMNEY

Vytvoření volebního štábu a týmu poradců je dnes pro každou kampaň nezbytné. V minulosti hrály samy americké strany zásadní roli při vedení kampaně. Dnes tomu je právě naopak, kdy se úloha strany z výkonné přeměnila na podpůrnou a kandidáti tak převzali za své kampaně plnou zodpovědnost. Kandidáti si tedy na organizace vlastní kampaně najímají různé politické konzultanty, kteří jim pomáhají například s průzkumy veřejného mínění, utváření politických názorů, a zejména s mediálním obrazem (Janda 1998: 176-177). Romney se snažil v rámci organizace své kampaně zachovat určitou kontinuitu a do svého volebního štábu si vybral lidi, kteří mu již dříve pomáhali. Tento tým se pokusil oživit zkušenými poradci George W. Bushe a vedení Republikánské strany. Za hlavní sídlo (velitelství) si příznačně zvolil Boston ve svém domovském státě Massachusetts.

Manažerem kampaně byl poměrně překvapivě zvolen Matt Rhoades. Tento 37letý konzultant byl členem Romneyho týmu už při předchozích primárkách v roce 2008, kdy byl šéfem pro komunikaci. Rhoades má poměrně slušné zkušenosti, když dříve dělal výzkum pro vedení Republikánské strany a v roce 2004 byl šéfem výzkumu při kampani za znovuzvolení Bushe mladšího (Horowitz 2011).

Za hlavního poradce a asi nejznámější tvář Romneyho štábu, si vybral bývalého novináře Erica Fehrstorma. Ten je s Romneym z jeho týmu nejdéle, když mu pomáhal už při kandidatuře na guvernéra. Jeho úloha je především komunikace s médii a konzultace vyjádření do nich. Jako bývalý reportér k tomu výborné predispozice a navíc díky dlouholeté spolupráci s Romneym zná jeho postoje lépe než kdo jiný (Walshe-Friedman, 2012: 2). Dalším významným poradcem v týmu je Beth Myersová. Ta také spolupracuje s Romneym už více než 10 let,

když pracovala jako dobrovolnice a následně se stala součástí štábu. V roce 2008 vedla Romneyho nominační kampaň. V týmu je zejména díky svým zkušenostem, ale především, aby vylepšila Romneyho obraz u ženských voliček (Walshe-Friedman, 2012: 3).

Finance v rámci Romneyho týmu získal na starosti Spencer Zwick. Když se ve 32 letech stal v rámci kampaně Národním vedoucím pro finance, naznačovalo to mnohé. Zwicka pojí s Romneyho rodinou poměrně blízké pouto, spolu se znají od zimních olympijských her, Zwick je přítelem jeho nejstaršího syna Tagga a navíc je podobně jako Romney mormon. Nicméně, co ho pro funkci kvalifikuje, jsou především jeho schopnosti. On je mozkiem všech finančních operací a organizuje setkání s dárci za účelem sbírek na podporu kampaně (Politico 2012).

Strategii kampaně jako celku dostali na starost známí političtí konzultanti Stuart Stevens a Russell Schrieffer. Společně založili konzultantskou firmu SSG. Mají solidní pověst díky několika vítězstvím na americkém Jihu a v několika Republikánům ne příliš nakloněných státech. Účastnili se prezidentské kampaně Bushe ml. a také už předchozí kampaně Mitta Romneyho v roce 2008. Jejich posláním bylo především vymyslet hlavní myšlenky kampaně, editovat Romneyho projevy, vytvářet reklamní spoty, reagovat na data z průzkumů a především strategii proměňovat na základě průběhu dění při primárkách (Haberman 2012). V reakci na Obamův obrovský úspěch na internetu vzal i Romney do svého týmu odborníka na digitální strategie Zaca Moffatta. Ten, jako zakladatel digitální konzultační firmy několikrát úspěšně pomáhal při kampaních ostatních Republikánů. Z pozice šéfa digitálních technologií řídil pro Romneyho celou internetovou kampaň, ať už v rámci sociálních sítí, reklam, či jeho vlastních stránek a aplikací (Scola 2012).

Na složení volebního štábu Mitta Romneyho je také poměrně zajímavé věkové složení jeho členů. Mnoho z nich jsou čerství 30tníci jako Zwick, Moffatt, anebo Rhoades, což je na kampaň Republikánského kandidáta poměrně nezvyklé. Za tímto krokem můžeme sledovat pokus Romneyho získat na svou stranu mladé voliče, především s výhledem na pozdější souboj s Barackem Obamou, který je podporou mladých voličů pověstný (Draper 2013).

5.2 PŘEDVOLEBNÍ FAKTORY

Spojené státy se v roce 2011 nacházeli v ne příliš dobré situaci, ať už se na problém díváme z jakéhokoliv hlediska. Společensky se USA polarizovali za vlády Baracka Obamy více než, kdy dříve (Newsmax 2010). Ať už se to projevilo na složení kongresu, nebo hlavně na rozdílu počtu respondentů

schvalujících jeho politiku, kde u voličů inklinujících k Demokratické straně se jednalo o 80% a u podporovatelů Republikánů to bylo pouhých 12% (Jones 2012). Tudíž jedním z nejhlavnějších témat republikánských primárek byla kritika Obamovy administrativy a jeho rozhodnutí.

Dalším zásadním tématem pro primárky byla ekonomická situace země. Stejně, jako při předchozích volbách v roce 2008 se USA nacházely v ekonomické krizi. Obamovi se stále nepovedlo srazit vysokou nezaměstnanost a ekonomika i přes jeho obrovské finanční injekce zaznamenávala jen slabý růst. Z průzkumů navíc vycházelo najevo, že pro nadpoloviční většinu voličů je ekonomika nejdůležitějším tématem (Pace-Smith 2012). Tudíž z úst Republikánů přicházel tlak na snižování daní a redukování vládních výdajů. S tím tedy souvisí i kritika nové zdravotní reformy, která dle nich dále závažně zatíží už tak napjatý rozpočet země.

Podobně důležitým problémem pro kandidáty v primárkách bylo získání příznivců konzervativního hnutí Tea Party Movement. Toto hnutí původně vzniklo, jako skupina sdružující stejně uvažující Američany a zakládá si na silné organizační decentralizaci. Její ideologie spočívá především v obhajobě americké ústavy, snižování vládních výdajů a daní, patriotismu a prosazování tradičních amerických (protestantských) hodnot (Tea Party 2013). Tea Party získala postupem času značný vliv zejména uvnitř Republikánské strany a získala podporu i mezi jejími příznivci. Hnutí je silné především ve státech se silnými protestantskými komunitami a agrárně založených rurálních oblastech. Tedy zejména na jihu Spojených států, Středozápadě, ale také například i v Massachusetts. To, že kandidáti musí s konzervativním křídlem své strany počítat, prokázaly i průzkumy naznačující skoro většinovou podporu jejich myšlenek (Saad 2011).

Tento nárůst podpory konzervatismu uvnitř strany sebou samozřejmě přinesl i zvýšenou pozornost na kontroverzní sociální otázky. Jako zásadní se především jevila problematika potratů a práv homosexuálů. Téměř všichni kandidáti se vyslovili proti svazkům příslušníků stejného pohlaví a vyjádřili tak podporu tradičnímu pojetí manželství. Potraty na sebe strhly také značnou pozornost, jelikož celkem výrazně rozdělily kandidáty. Ti hlásící se k sociálně konzervativnímu smýšlení Tea Party (Bachmann, Perry, Santorum) se vyslovili jasně proti potratům. Romney sám tvrdil, že federální vláda má v této otázce podstoupit pravomoci jednotlivým státům, avšak sám se již v minulosti vyslovil pro potraty jen v závažných případech (znásilnění, ohrožení zdraví, atd.), což mu vyneslo značnou kritiku mezi konzervativci.

5.3 POSTOJE MITTA ROMNEYHO

Základním středobodem filozofie Romneyho kampaně byla bezesporu ekonomika. V platformě „Believe in America”, ve které jsou shrnuty jeho postoje k různým problémům, věnuje ekonomice a jejímu posílení věnuje největší část. Jeho politika by se dala shrnout, jako velmi liberální. Obecně stojí Romney za snižováním daní, deficitu, státních výdajů, je pro deregulaci a volný trh. V platformě se podrobně věnuje jednotlivým problémům, ty nejdůležitější by se dali shrnout 5 nařízeními a 5 zákony, které by urychleně vydal po nástupu do prezidentského úřadu. Zákony, které by Mitt Romney ihned po nástupu do funkce vydal, by byly: snížení daně z příjmu právnických osob, přijetí nových dohod o otevřeném trhu s dalšími zeměmi, investice do energetické soběstačnosti, snížení vládních civilních výdajů o 5% a navrácení kontroly nad rekvalifikačními programy zpět státům (Romney for President 2011: 6). Pět nařízení, ke kterým by Romney ihned přistoupil a směřoval k nim svou politiku: cesta k ukončení programu Obamacare, redukce regulačních prvků zavedených Obamou, rychlé vydání dalších povolení těžebním společnostem s nutností prokázat spolehlivá bezpečnostní opatření, vydání sankcí namířených proti čínským obchodním praktikám spojeným s devalvací měny a zrušení nespravedlivých nařízení omezujících pracovní trh (Romney for President 2011: 7).

Dalším důležitým bodem Romneyho kampaně jsou jeho postoje k různým sociálním otázkám. Jak už bylo řečeno, nejvíce kontroverze vyvolávají otázky homosexuálních sňatků a potratů, proto se jim budu věnovat nejdříve. Co se týče svazků homosexuálů názor Mitta Romneyho mezi ostatními kandidáty nijak nevybočuje. Jednoznačně proti vystupuje a navíc několikrát deklaroval, že federální vláda by měla vydat ústavní dodatek definující podstatu manželství, jako svazek mezi mužem a ženou (Mitt Romney Central 2012). Ve vztahu k homosexuálům však vybočuje jeho názor na to, že homosexualita není otázkou výběru. Sám potvrdil, že gayové mají stejná práva, jako všichni Američané, nicméně jejich specifikaci vynechal (Candidate Comparison 2012). Romneyho vztah k potratům prošel značným vývojem. Ještě jako guvernér řekl, že názorově je proti potratům, nicméně toto rozhodnutí chce ponechat na jednotlivcích a daných státech. Jeho názor se v podstatě nezměnil ani během primárek v roce 2012. Vyjádřil se sice v tom smyslu, že sám by podpořil návrh dodatku ústavy pro federální zákaz ústavy, ale jelikož prezident neschvaluje dodatky ústavy, bylo jeho vyjádření jen pokusem o získání podpory sociálních konzervativců (Spiering 2012). Další podstatnou otázkou je imigrace. K ní se Romney staví poměrně tvrdě. Plánuje bojovat proti ilegální imigraci dostavbou plotů na hranici s Mexikem, zvýšením počtu strážů a také odstoupení od politiky amnestování

ilegálních imigrantů. Proti zaměstnávání ilegálních imigrantů chce bojovat zpřísněním pokut zaměstnavatelům, změnou systému víz (usnadnění legální pracovní migrace) a programem na finanční podporu vysoce kvalifikovaných imigrantů. Zbývajícím poměrně důležitým problémem je systém sociálních dávek a zabezpečení. Podle Romneyho je současný systém neudržitelný a je ho potřeba zásadně reformovat. Podporu od státu by měli dostávat pouze ti nejvíce potřební, v jejichž silách není se o sebe postarat. Tedy především sociálně slabým a důchodcům. Na rozdíl od ostatních kandidátů strany si myslí, že je hlavní úlohou se o tyto lidi postarat a zajistit jim šanci na důstojný život. Na druhou stranu v rámci podpory v nezaměstnanosti se staví do pozice, kdy stát by měl sice pomoci lidem v nouzi, ale pouze po značně omezenou dobu. Dokonce přišel i s návrhem fondu podobnému důchodovému spoření, do kterého by si se státní podporou každý zaměstnanec spořil. To se však setkalo se značným odporem odborů, které tento návrh označili za ústupek zaměstnavatelům a ještě větší zatížení pracujících (Boteach 2012).

Velmi významným tématem, ve kterém se prolínaly problémy jak ekonomické tak i sociální, je zdravotnictví. Především pro Mitta Romneyho bylo toto téma obzvláště palčivé. On sám se od počátku primárek vezl na vlně odporu proti Obamovu plánu reformy zdravotnictví (Zákon Ochrany pacienta a dostupnosti péče), která by měla otevřít cestu k pojištění všem občanům a tudíž jim i umožnit snadnější přístup ke zdravotní péči. Kritizoval ho především za obrovskou finanční náročnost pro státní kasu a také za to, že se jedná ze strany federální vlády o zásah do kompetencí jednotlivých států. To se ostatní kandidáti pokusili otočit proti němu, jelikož byl nařčen z toho, že ještě jako guvernér Massachusetts vytvořil podobný systém zdravotního pojištění. Tento plán byl poté okamžitě titulován, jako Romneycare. Romney toto spojení ihned odmítnul, jako zavádějící. Podle něj se plány lišily hlavně v rovině finanční, regulační a kvantitativní. Zatímco svou reformu označil za jednoduchou a srozumitelnou, Obamovu za příliš složitou a přesahující rámec zdravotnictví. V rovině finanční byl jeho plán nízkonákladový, neovlivňoval kvalitu péče a zároveň nezaváděl žádnou další daň, na rozdíl od Obamova plánu. Z hlediska kvantitativního jeho plán logicky zasahuje pouze jeden stát a ne všechny Američany. Argumentuje tím, že jeden plán pro celou zemi je příliš omezující a nezohledňuje rozmanitost potřeb obyvatel z různých koutů země. Naproti tomu Romneyho plán by tak jednotlivým státům dopřál více manévrovacího prostoru a umožnil tak státní programy ušít na míru potřebám jejich občanům. Další věcí co kritizuje na Obamacare je její přílišná míra regulace. Obamův plán je podle něj značně omezující a dává na výběr pouze z vládou schválených programů. Zatímco jeho plán by dal na výběr i z nabídek soukromých společností. K tomu ještě přidává

svou 5 bodovou vizi na zlepšení systému zdravotnictví. Zaprvé předání kontroly nad zdravotní péčí státům. Zadruhé daňové zvýhodnění pro všechny firmy poskytující svým zaměstnancům plné zdravotní pojištění. Zatřetí omezení vládní regulace, například umožněním pojištění mimo hranice státu, usnadnění přístupu menším pojišťovněm prostřednictvím sdružování do větších skupin. Začtvrté snížit možnosti zneužití systému a konečně zapáté nastavit podmínky tak, aby se trh s pojištěním podobal více trhu spotřebnímu, od čehož si slibuje snížení cen (The Political Guide 2012).

Zahraniční politika představuje důležitou součást Romneyho politické filozofie, nicméně pro potřeby primárek ne až tak zásadní. Věnuje se zejména problematice terorismu, Blízkého východu a vztahu k Číně. Pro Romneyho spolu otázky terorismu a Blízkého východu zásadně souvisejí. Je ještě pro razantnější boj proti vzrůstajícímu islamismu, nicméně už však ne konvenčním způsobem jako tomu bylo v Afghánistánu, ale spíše prohloubením vztahů s Izraelem a podporou mladých demokracií Arabského jara. Je pro daleko širší podporu Izraele, jako tradičního amerického spojence, zejména v otázce palestinské samosprávy. V rámci blízkovýchodního regionu je také pro zpřísnění akcí vůči Íránu a jeho jadernému programu a dále by například nepodpořil vojenskou účast USA v konfliktu v Sýrii (CNN 2012a). Ve věci vztahu Spojených států s Čínou zastává Romney velmi tvrdý přístup a kritizuje přílišnou liknavost Obamovy administrativy. Jak už bylo řečeno, v otázkách ekonomických vztahů je pro mezinárodní tlak na to, aby čínské úřady zastavily devalvaci vlastní měny. Dále chce zamezit tomu, aby americké společnosti byly nuceny Číňanům zpřístupnit své technologie a ti je pak dle něj bezostyšně využívali, bez ohledu na patentová práva (Romney for President 2011: 74). Nicméně nechce žádnou ekonomickou válku, ale pouze donutit Čínu hrát podle pravidel. K dodržování lidských práv se příliš nechtěl vyjadřovat a zde se už držel spíše diplomatického tónu (Viser 2012).

5.4 VOLEBNÍ STRATEGIE

Před primárkami se Mitt Romney jevil jako favorit. Vedl ve většině průzkumů, byl poměrně známou politickou tváří i na celostátní úrovni (díky účasti v primárkách v roce 2008) a měl také několikanásobně vyšší finanční prostředky než ostatní kandidáti. Z těchto důvodů se rozhodl pro tzv. „nabitou“ strategii, neboli front-loaded či také front-runner strategy. Ta spočívá v tom, že kandidát již začíná s určitou reputací, zdroji a národním povědomím, tudíž nepotřebuje budovat zázemí pro svou kampaň. Co potřebuje je zůstat na čele a rychle navyšovat své vedení. Využít naplno svůj potenciál v podobě politického

vlivu, peněz, volebního štábu, zájmu médií a schopnosti vést více státní kampaň proti svým protivníkům. Zastrážit je, získat co nejvíce delegátů za co možná nejkratší dobu a vybudovat si tak už nepřekonatelné vedení (Wayne 2011: 146). Výhody kandidáta schopného využít takovou strategii se projevují nejvíce na počátku primárek, kdy je pomyslná vzdálenost mezi kandidáty největší. Vedoucí kandidát se tak snaží udělit ostatním soupeřům rozhodující úder hned na počátku, během prvních několika primárek. Pokud tedy uspějí, nominační proces bude rozhodnut už na začátku a zbytek primárek může využít pro nastartování prezidentské kampaně. Tato nabitá strategie navíc poskytuje další výhody, protože tak činí situaci daleko těžší pro méně známé kandidáty, aby mohli využít časné vítězství pro získání dalších prostředků (Wayne 2011: 147).

Převedeno na realie republikánských primárek v roce 2012 se Mitt Romney soustředil na získání alespoň 3 z prvních 5 států a souboj uzavřít velkým vítězstvím na Superúterý. Konzervativní Iowa pro něj byla dle průzkumů téměř prohraná a umístění v první trojce by byl úspěch. Naopak v New Hampshire bylo povinností zvítězit. Státy kam tedy směřoval svou pozornost, byly Severní Karolína a Florida s velkým počtem delegátů a nerozhodnutými voliči. Doufal, že v Severní Karolíně se mezi sebou o konzervativní voliče utkají Santorum, Gingrich a Paul, což by mu mohlo zajistit slabé vítězství někde okolo 25% hlasů (Calabres 2012). Pro Floridu zvolil jinou strategii, která zahrnovala negativní kampaň proti ostatním kandidátům a oslovení zdejšího umírněného obyvatelstva. Díky tomu si chtěl zajistit solidní vítězství na Floridě, sebrat ostatním kandidátům kvůli nepřesvědčivým výsledkům vítr z plachet před zejména finančně náročnou kampaní na Superúterý. Jasně vítězství na Superúterý by mu získalo značný počet kandidátů a před cestou na Romneymu nepříliš nakloněný Jih by byly primárky rozhodnuty (Darling 2012). Tento plán však selhal. Nejprve na začátku v Iowě překvapivě zvítězil Rick Santorum a v dalších státech získal slušné výsledky, což povzbudilo jeho kampaň. Romney sice podle plánů získal New Hampshire a Floridu, ale nedokázal získat solidní výsledek v Jižní Karolíně, kde ho s poměrně velkým náskokem porazil Newt Gingrich. Tím pádem v souboji zůstávali dva protivníci se solidním rozjezdem kampaně. Odrazit se mu je nepovedlo ani na Superúterý, kdy si Romney vedl polovičatě. Získal sice nejvíce delegátů, ale jeho soupeři se svými vítězstvími stále udrželi ve hře. Proto byl Romney nucen zásadně přehodnotit svou strategii do dalších bojů.

Romney se sice stále nacházel ve výhodné pozici s více než dvojnásobným počtem delegátů než druhý Santorum, nicméně odstoupení jeho protikandidátů bylo stále v nedohlednu. Navíc primárky směřovaly do konzervativních oblastí Spojených států, kde pozice Romneyho nebyla příliš silná. S tímto výhledem došlo k přehodnocení strategie, kdy se Romney soustředil na postupné unavení

protivníků a vyčerpání jejich finančních prostředků. Jeho strategie nebyla vítězit, ale získávat důležité delegáty a nechávat Gingriche se Santorumem soupeřit proti sobě. Jeho protivníci totiž, aby překonali Romneyho, potřebovali zvítězit téměř ve všech těchto státech. To se jim nepovedlo, a i když trochu se zpožděním, Romney dokázal unavit své protivníky a rozhodnout primárky. Nejdříve po svém vítězství v Louisianě, donutil v dubnu zastavit kampaň Ricka Santoruma. Newt Gingrich se ještě po něm marně pokoušel získat alespoň nějaké delegáty, ale nakonec také na začátku května odstoupil. V té době se už s Romneyem kalkulovalo, jako s neotřesitelným vítězem a ten už mohl svou strategii směřovat především k prezidentským volbám. V rámci primárek tak zůstávalo už jen získat povinná vítězství ve zbylých státech a zejména přesvědčit své odstoupivší soupeře, aby mu vyjádřili podporu před stranickým sjezdem a ještě více tak posílili jeho vítězství. To se mu nakonec povedlo a na sjezdu přesvědčivě získal stranickou nominaci.

5.5 FINANCOVÁNÍ KAMPANĚ

Získávání finančních prostředků pro kampaň neboli fundraising, jak už bylo dříve naznačeno, představuje jednu z nejsilnějších zbraní Mitta Romneyho pro souboj o nominaci v republikánských primárkách. Romney v podstatě nepřestal získávat peníze pro svou kandidaturu ani poté, co v roce 2008 odstoupil z primárek. Založil tzv. leadership PAC² Svobodná a silná Amerika, jehož prostřednictvím mohou politici získávat peníze, i když se zrovna neúčastní žádných voleb. Tyto prostředky jsou využity především na utužení pozice uvnitř strany a získávání spojenců na řídicích místech ve straně. Toho všeho dosahuje finančními příspěvky na kampaně vybraných republikánských kandidátů (Hickey 2012).

Moment, kdy začal Romney získávat peníze už přímo na svou vlastní kampaň, přichází v dubnu 2011 s oznámením jeho kandidatury na prezidenta USA. V tuto chvíli si také vytyčil, jako svůj fundraisingový cíl pro rok 2011 překonat hranici 50 milionů dolarů. Jeho fundraising však oproti předcházející kandidatuře vážne, když za druhý kvartál roku 2011 získá okolo 20 milionů dolarů, zatímco ve stejném období v roce 2007 měl na kontě už přes 40 milionů (Feldmann 2012). Ani ve třetím kvartálu nezískal žádné závratné prostředky (okolo 14 milionů), nicméně stále porážel ostatní republikánské kandidáty velkým rozdílem. Druhý v pořadí Ron Paul měl v tuto chvíli 13 milionů, zatímco Romney stihl získat už přes 34. Jeho nejsilnější období před primárkami přišlo během posledních tří

---

² PAC (Political action committee)-, „Politický akční výbor“ je organizace agitující pro, nebo proti určitému kandidátovi, hlasování, legislativě, atd.

měsíců roku 2011. V tomto období dokázal získat 24 milionů dolarů a překonat i tak svůj vytyčený cíl 50 milionů o dalších 6. Do primárek tedy Romney vstupoval se slušným finančním zázemím.

Na počátku primárek s jeho nepřesvědčivými výsledky v prvních státech jeho fundraising vážnul. Nový impuls dostal až po Superúterý a dalších vítězstvích v březnu. Za tento první kvartál se dostal na 31 milionů dolarů. V dalších měsících s tím, jak odpadávali jeho soupeři a bylo čím dál jasnější, že Romney získá nominaci, získával na svou kampaň stále větší prostředky. Směrodatné období získávání peněz pro kampaň na primárky končí v červnu 2012, když už bylo naprosto jasné, že Romneyho vítězství není ničím ohrožené. S koncem druhého kvartálu získal Romney 68 milionů dolarů, což ho dostalo na celkových 155 milionů dolarů získaných pro potřeby kampaně během republikánských primárek.

Co se týče složení jednotlivých přispěvatelů, jedná se o poměrně zajímavá čísla. Pokud dárce rozdělíme podle objemu jejich příspěvku, zjistíme, že malí dárci (příspěvek na kampaň do 200 dolarů) tvořili u Mitta Romneyho pouze 10 %, středních dárců (příspěvek od 201 do 2499 dolarů) bylo 32% a velkých dárců (maximální příspěvek 2500 dolarů) bylo ohromujících 62%. To jasně signalizuje, že Romneyho fundraising byl přímo kriticky závislý na těchto velkých přispěvatelích. Tento fakt navíc také jasně odlišoval Romneyho od ostatních kandidátů, u kterých největší podíl na získaných prostředcích tvořili malí a střední dárci. Například u Rona Paula to bylo 34%/55%/11% a Newta Gingriche 42%/41%/17% (Rezendes 2012). Pokud se na dárce podíváme z hlediska pohlaví, je složení dárců ještě více polarizované, když okolo 70% všech příspěvků na kampaň poskytly muži, zatímco zbytek (pohybující se kolem 30%) ženy (Choma 2012).

Do zvláštní kategorie financování kampaně můžeme zařadit tzv. Super PACy. Je to typ politického akčního výboru, který je oprávněn vybírat neomezené finanční prostředky od společností, odborů, nebo jednotlivců. Jejich úloha je dost podobná klasickým kandidátským PACům, když získané prostředky směřují ke zvolení nebo porážce určitého kandidáta ve federálních volbách prostřednictvím reklamy v různých médiích. Od klasického na kandidáta napojeného PACu se liší zejména tím, že výše finančního příspěvku není nijak omezena. Zatímco u klasických PACů činí omezení příspěvků na jednotlivého dárce 2500 dolarů za jeden volební cyklus. Zásadním rozdílem také je, že Super PACy nesmějí pracovat v přímé kooperaci s daným kandidátem. Dalším rozdílem je, že kandidátské PACy nesmějí přijímat příspěvky od korporací, asociací a odborů. Díky tomu vznikly okolo Super PACů značné kontroverze z důvodu obav

z korumpování voleb a kandidátů. Super PACy totiž otevírají zájmovým skupinám možnost, jak neomezeně financovat kandidáty a tím i na ně vytvářet politický tlak (Murse 2012). Nejdůležitějším Super PACem vystupujícím ve prospěch Mitta Romney byl Restore our Future. Ten byl založen v roce 2010 několika Romneyho bývalými spolupracovníky. Stal se základním stavebním kamenem při jeho cestě za získáním nominace během primárek. Pomohl mu především investováním milionů dolarů do útočných spotů zaměřených proti Romneyho soupeřům. Jednalo se především o útoky na Ricka Santoruma a Newta Gingriche, za něž Restore our Future utratil 20 milionů, respektive 18.

5.6 VOLEBNÍ SPOTY A POLITICKÁ REKLAMA

Hlavní součástí Romneyho politické reklamy byly pro tyto primárky bezesporu volební spoty vysílané prostřednictvím tradičních médií (televize, rádio, noviny). Oproti minulým volbám se však značně zvýšil i podíl internetové reklamy. Tyto reklamy můžeme rozdělit do dvou základních kategorií. První se soustředí především na představení kandidáta, jeho idejí, osobnosti a cílů, které si klade. Druhou, v prostředí amerických voleb daleko častěji využívanou kategorií, je negativní reklama. Ta se soustřeďuje především na očernění ostatních protivníků, pokouší se vyvolat skandál a celkově se snaží sebrat ostatním kandidátům preference. Díky tomu, že Romneyho kampaň disponovala několikanásobně vyššími finančními prostředky než ostatní kandidáti, byla jeho strategie vcelku jednoduchá. V každém důležitém státě rozjel Romney obrovskou reklamní kampaň s účelem odstavit nejsilnější protivníky a zajistit si tak vítězství.

První kategorie, tedy pozitivní reklama, tvořila v Romneyho propagační strategii jen zlomek celkového počtu vyprodukovaných a odvysílaných spotů. Tudíž ani nebyla zásadní složkou pro jeho volební strategii během těchto primárek. To se projevilo zejména na investicích finančních prostředků do tvorby pozitivních spotů. Jako nejlepší příklad pozitivní reklamy, kterou Romney využil, může být spot nazvaný „Growing Up” odvysílaný v Michiganu, zobrazující jeho vztah k regionu (Political Communication Lab 2012a). Jedná se o jeden z mála příkladů, kdy během primárek v roce 2012 byla pozitivní reklama základním stavebním kamenem pro Romneyho volební strategii. V tomto období se Romney nacházel v situaci, kdy potřeboval zastavit Santorumovy narůstající preference a Michigan se jevil, jako ideální možnost. Voliči v Michiganu už byli s Romneyem obeznámeni, jelikož jeho otec byl několik let zdejším guvernérem. V tomto 30tívteřinovém spotu Romney řídí Chrysler kolem Detroitu a mluví o svém osobním poutu ke zdejšímu regionu, zatímco na obrazovce jsou zobrazeny

momenty z jeho dětství. Následně, jak Romney mluví o problémech Michiganu, se na obrazovce střídají záběry chátrajících domů a zavřených továren. Klip pak Romney zakončuje zaníceným apelem na voliče, ve kterém tvrdí, že lidé z Detroitu jsou ve špatné situaci a jediným, kdo tuto situaci dokáže napravit je díky svým osobním zkušenostem a vztahu k regionu je právě Mitt Romney. Ten nakonec i díky této reklamní kampani dokázal v Michiganu zvítězit a zpočátku nepříznivé volební preference přetavit v úspěch (Costello 2012).

Negativní reklama, tedy druhá naznačená kategorie, byla naopak středobodem celé Romneyho kampaně a základním stavebním kamenem jeho strategie. Zejména legalizace činnosti Super PACů znamenala změnu ve volební reklamě. Díky Super PACům se otevřely finanční hráze a do reklamy byly směřovány do této doby nevídané částky. Jak už bylo řečeno hlavní úlohou Super PACů je hlavně politická reklama. A protože nesmí přímo propagovat jednotlivé kandidáty, otevírá se pro ně pouze cesta nudného obhajování hodnot, nebo útok na ostatní kandidáty, čímž mohou pomoci kandidátovi, k němuž se přiklání. Což vedlo k tomu, že ihned od začátku primárek bylo Romneyho strategií, na kterou navazoval i jemu nakloněný Super PAC Restore our Future, několikanásobně přeplatit ostatní kandidáty a ohromujícím objemem negativní reklamy je zdiskreditovat a zajistit si vítězství. Nejzářnějším příkladem této strategie může být období během primárek na Floridě. Dle studie bylo ohromujících 92% ze všech odvysílaných spotů negativních vůči některému z kandidátů. U kombinace vlastní kampaně Mitta Romneyho a spotů vytvořených jemu nakloněnými Super PACy roste toto číslo až na 99%. Oba dohromady na Floridě utratili za reklamu přes 15 milionů dolarů, což v porovnání se 3 a půl miliony druhého v pořadí Newta Gingriche působí takřka astronomicky (Burns 2012a). Ještě neuvěřitelněji to působí, když tuto částku porovnáme s faktem, že John McCain během celých primárek v roce 2008 utratil za reklamu dohromady 11 milionů dolarů. Nicméně to přesně naznačuje podstatu Romneyho strategie. Nejlépe vystihující negativitu kampaně na Floridě, budou zejména dvě reklamy, jedna přímo od Mitta Romneyho a druhá vytvořená Super PACem Restore our Future. První se jmenuje History lesson a stala se jednou z nejdiskutovanějších reklam těchto primárek. V ní je pouze zobrazena zpráva NBC z roku 1997 věnující se tomu, že byl Newt Gingrich uznán vinným z porušení etického kodexu a byl donucen odstoupit ze své funkce předsedy Sněmovny reprezentantů. Druhou je reklama jednoduše nazvaná Reagan (Political Communication Lab 2012). V ní jsou opakovaně ve značně sarkastickém podtónu zobrazeny vyjádření Newta Gingriche o tom, že právě on je následovníkem odkazu Ronalda Reagana. Spot je následně ukončen prohlášením,

že Newt Gingrich nedosahuje Reaganových kvalit ani charakterem a ani v jiných schopnostech (Peters 2012).

5.7 TELEVIZNÍ DEBATY

Jak už bylo dříve naznačeno, tradiční média tvořila takřka nezastupitelnou roli pro Romneyho volební kampaň. Především volební spoty vysílané prostřednictvím televize její základní stavební kámen. Nicméně další způsob propagace v tradičních médiích je i účast v televizních debatách. Během primárek v roce 2012 proběhlo 20 televizních a nespočet dalších ať už internetových, nebo třeba rádiových debat. Pro účely této práce se budu věnovat jen debatám televizním, jelikož jim byla věnována největší pozornost a jejich několikamilionová sledovanost z nich činila nezanedbatelnou součást Romneyho kampaně. Právě díky Romneyho výborným řečnickým schopnostem nabízely televizní debaty vítanou příležitost pro oslovení voličů. Navíc, jak prokázali průzkumy, televizní debaty výrazným způsobem ovlivňují rozhodování voličů (CNN 2012b) (CNN 2012c). Pro potřeby této práce jsem vybral dle mého názoru tři nejvýznamnější debaty. První zvolenou je debata z 11. srpna 2011 těsně před Ames straw poll, druhou je nejsledovanější debata před zahájením primárek shodou okolností odehrávající se také v Iowě 10. prosince 2011 a konečně třetí zvolenou je debata odehrávající se těsně před primárkami na Floridě 26. ledna 2012.

První zvolená debata se konala ve městě Ames v Iowě, kde se koná tradiční Ames straw poll. Byla vysílaná televizí FOX a sledovalo ji průměrně přes 5 milionů diváků (Seidman 2011a). Důležitá byla především tím, že zásadně ovlivnila výsledek následujícího preferenčního hlasování. Pomohla zejména Michelle Bachmann, která si svým výkonem v debatě získala obecnost. Chytrě kritizovala ekonomickou politiku prezidenta Obamy a v sociálních otázkách silně hájila konzervativní křesťanské hodnoty. Naopak Mittu Romneymu se tato debata příliš nepovedla. Byl zatlačen do defenzivy srovnáním jeho zdravotnické reformy s tou Obamovou. Celkově jeho výkon nepůsobil příliš konzistentně, což se nakonec projeвило i na jeho špatném umístění v Ames straw poll.

Druhá debata se konala v Des Moines v Iowě 10. prosince v Iowě, tedy měsíc před vypuknutím primárek. Tato debata vysílaná stanicí ABC a se 7 a půl miliony diváků se stala také debatou nejsledovanější (Seidman 2011b). Už jen díky počtu diváků byla velmi důležitá, ale její důležitost navíc podtrhoval i blížící se termín primárek. V této debatě na sebe strhnul Mitt Romney veškerou pozornost. Zpočátku se mu velmi dařilo a především jeho diskuze s Newtem

Gingrichem mu zajišťovali přízeň publika, když ho převálcoval jasnými argumenty na poli ekonomickém, ale i v otázce osobnostních kvalit. Nicméně poté v rámci debaty přišel moment, který nakonec uškodil jeho image během primárek. Když totiž došlo k diskusi Romneyho s Perrym ohledně jeho zdravotnické reformy, chtěl poukázat na chybnost Perryho výroků a neuváženě ho vyzval k sázce o 10 tisíc dolarů. Perry odmítnul a Romneyho přehnaná sázka nakonec vyzněla mimo realitu běžných Američanů.

Třetí debata se konala v Jacksonville na Floridě, těsně před velmi důležitými primárkami na Floridě. Byla vysílána zpravodajskou stanicí CNN, sledovalo ji téměř 5 a půl milionu diváků (Ariens 2012) a soustředila se především na ekonomickou problematiku. V této debatě si nadmíru dobře vedl Mitt Romney, když v diskusi nejvíce sekundoval Newt Gingrich. Romney zde výborně využil svých zkušeností a dokázal zde představit svůj ekonomický plán, díky kterému chtěl zlepšit situaci ve Spojených státech. Co mu však vyneslo ovace diváků, byly dobře mířené útoky na plány Newta Gingriche. Z této debaty dle mnoha expertů vyšel jako vítěz (Burns 2012b), což mu bezesporu pomohlo k vítězství v následujících floridských primárkách.

5.8 NOVÁ MÉDIA

Díky Obamovu volebnímu úspěchu prostřednictvím internetu a nových médií v minulých volbách, byli všichni kandidáti pro primárky v roce 2012 nuceni přehodnotit svůj přístup vůči nim. Přestože byl Mitt Romney v pozici jasného favorita primárek a tím pádem se mu dostávalo dostatečné pozornosti ze strany tradičních médií, ani on si nemohl dovolit zcela ignorovat sociální média. Podle průzkumu Pew Research Center v roce 2012 už více jak 39% lidí upřednostňuje čtení zpráv prostřednictvím internetu (Pew Research, 2012: 1). Tuto změnu ve vnímání internetu indikuje i angažování zkušeného konzultanta Zaca Moffatta do vedoucí pozice pro digitální strategie. Romneyho přítomnost byla znatelná především na Facebooku a na Twitteru.

Na Facebooku činil počet jeho fanoušků 45% z celkového množství fanoušků všech kandidátů během primárek. Facebook ve své kampani Romney využíval zejména, jako nástroj pro oslovení voličů a jejich následnou mobilizaci. Díky Facebooku navíc mohl oslovit velmi široké spektrum voličů a velmi účinně cílit svůj volební program. Jelikož každý uživatel Facebooku zveřejňuje poměrně velký objem osobních informací, umožňuje tak inzerentům velmi přesně cílit svou reklamu, a tak i Romneymu upravovat svá sdělení pro daný segment voličů přímo na míru. Jako praktický příklad jeho postupu může být využití placených

reklam, které se uživatelům zobrazovali přímo v jejich novinkovém kanálu (newsfeedu) (Darwell 2012). Nicméně i přes to v porovnání hlavně s Barackem Obamou, jak se shodlo několik nezávislých odborníků, opravdové začlenění Facebooku do kampaně bylo stále v nedohlednu. Základní chybou bylo především nízké zapojení volebního týmu do komunikace s fanoušky a podporovateli, což je podstatou úspěchu sociálních médií. Romneyho facebookový profil se soustředil na vydávání prohlášení, informací, nicméně ne na vyvolávání diskuzí a zapojení svých příznivců do ní. Dotazy fanoušků zůstávaly nezodpovězené, pokud by si však Romneyho tým nebo i Romney sám našel čas na zodpovězení otázek, získal by tak kvalitní zpětnou vazbu a s výhledem do příštích voleb zvětšit potenciální okruh svých příznivců. Navíc takovýto přístup by mu mohl zajistit i značné zlepšení image mezi voliči, když by si i přes svůj nabitý program našel čas na diskuzi s příznivci. Dalším kritizovaným nedostatkem Romneyho facebookového profilu byl malý počet příspěvků tzv. „ze zákulisí“. Obrázků z volebních cest, mítinků, zajímavých příběhů, nebo Romneyho osobních postřehů. Dle odborníků právě tyto příspěvky dělají profily zajímavější a přináší větší propojení s příznivci (Shaughnessy 2012).

Co se týče Twitteru i tam se Romney držel vpředu, nicméně zde nedominoval tak jako na Facebooku a pouze postupně dotahoval Newta Gingriche. Předskočit se mu ho v počtu sledujících (followers) povedlo až ke konci primárek. Jak však ukázala mediální analýza, Gingrich sice měl velký počet followerů, ale počet neaktivních uživatelů sledujících jeho profil se vyšplhalo až k 76% (Taylor 2011). Romneyho aktivita na Twitteru se podobně, jako na Facebooku soustředila jen na pouhé vydávání prohlášení a ještě méně využívala opravdový potenciál Twitteru. Romney a jeho tým na Twitteru přispíval pouze jednou nebo dvakrát denně, na rozdíl třeba od Rona Paula, který na Twitteru a nových médiích postavil celou svou strategii, přispívajícího několikrát za den. Základní účelem Twitteru pro politickou kampaň by mělo být vydávání krátkých chytlavých bonmotů, v americkém prostředí nazývaných sound bites. Měly by reagovat na aktuální situaci a prostřednictvím re-tweetů se dostat mezi uživatele. Vzhledem k tomu, že navíc Twitter je poměrně široce sledován novináři a tradiční médii to pro kandidáty otevírá další prostředky, jak šířit svůj volební program. V tomto případě je nutné podotknout, že Romney téměř vůbec nevyužil potenciálu Twitteru během primárek. Nebyl zde příliš aktivní a ani jeho příspěvky si nevysloužili přílišnou pozornost. Navíc téměř vůbec nepoužíval hashtag³, což vedlo k tomu, že ani jeho sdělení nevyvolávala žádnou diskuzi. Pro ilustraci se Romneyho příspěvky soustředili především na kritiku protivníků a

---

³ Hashtag- Nástroj pro uživatele Twitteru, kterými označují symbolem # důležitá slova ve svých příspěvcích. Tento nástroj slouží pro třídění dat a přidáním slova se symbolem # je zařadí do určité souvislosti. Tímto způsobem se okolo těchto slov nebo slovních spojení vytváří vlákna konverzací a komunity okolo společných zájmů.

Obamy, nicméně se jednalo pouze o příspěvky informativní a nijak do diskuze nevtahující.

V rámci ostatních sociálních sítí můžeme hovořit jen o velmi nízké aktivitě. Na Youtube se Romneyho oficiální účet soustřeďuje na nahrávání odvysílaných televizních spotů, projevů a videí z různých akcí a mítinků. Další částečná aktivita lze vysledovat například na jeho profilu na Instagramu (sít' pro sdílení obrázků a fotografií). Kde se však příliš neangažoval, byl konkurent Facebooku sociální sít' Google+. Zde mohl už během primárek využít potenciál stále více populárních tzv. „Google hangouts“ čili videokonferencí, na kterých může živě diskutovat buď s moderátorem, nebo ostatními účastníky. Příznivci mu zde přímo, jako účastníci konference, nebo prostřednictvím chatu mohli klást otázky. Bohužel takovýto Google+ hangout uspořádal Romneyho tým během primárek pouze jednou (Áine 2012).

Celkově by se tedy dalo říct, že díky svému renomé favorita republikánských primárek a pozornosti tradičních médií, nebyla aktivita Mitta Romneyho na sociálních sítích jeho prvořadou starostí. Z těchto důvodů bral ve své kampani internet a sociální sítě spíše, jako doplněk pro svou volební kampaň, než jako její základní stavební kámen pro kontakt voliči.

6 ZÁVĚR

Tato bakalářská práce se soustředila na zachycení primárek Republikánské strany v roce 2012 a především na analýzu kampaně jednoho z jejích kandidátů Mitta Romneyho. Cílem této práce bylo objasnit, zda byla Romneyho volební kampaň úspěšná. Základním měřítkem pro úspěšnost jeho kampaně bylo pro potřeby této práce získání nominace Republikánské strany do nadcházejících prezidentských voleb. Na základě toho byly následně rozebrány jednotlivé aspekty kampaně, které k tomu měly přispět. Z hlediska Romneyho kampaně byly faktory utvářející jeho kampaň především jeho charakterové rysy, image, předvolební faktory, jeho postoje a politická filozofie, vlastní propagace, přístup k sociálním sítím a zejména získávání finančních prostředků.

V první teoretické části práce je nastíněno, vzhledem k výjimečnosti amerického volebního systému, jakým způsobem vůbec primárky Republikánské strany probíhají. V následující kapitole je poté vysvětleno, jaký byl výsledek republikánských primárek v roce 2012. Kdo se jich zúčastnil, je popsán jejich průběh a také, kdo v nich zvítězil. Následně práce přechází do stěžejní a hlavní části práce, ve které je analyzována kampaň Mitta Romneyho. Úkolem této závěrečné části je objasnit základní hypotézu práce a to zda byla volební kampaň Mitta Romneyho úspěšná.

Úspěšnost této kampaně můžeme hodnotit z několika hledisek. Pokud se na úspěšnost kampaně díváme z hlediska toho, zda kandidát vyhrál republikánské primárky, získal nadpoloviční většinu delegátů a následně díky tomu i nominaci Republikánské strany, můžeme prohlásit, že jeho kampaň byla úspěšná. Mittu Romneymu se podařilo na závěrečném sjezdu strany na Floridě získat nominaci a díky tomu se mohl zapojit do souboje o křeslo prezidenta Spojených států amerických. Dokázal to především díky své výborné schopnosti získávat finanční prostředky. Kapitál, který pro svou kampaň získal, několikanásobně převyšoval možnosti ostatních kandidátů. Kombinací dobrých výkonů v debatách a zejména frontálním útokem negativně zaměřených volebních spotů dokázal ze hry následně vyřadit své protivníky. V tomto ohledu mu výrazně pomohl jeho tým politických konzultantů v čele s dvojicí Schriefffer a Stevens. Pokud se však na úspěšnost kampaně podíváme z pohledu naplnění původní volební strategie, nemůžeme však mluvit o tak podobně jasném úspěchu. Romney vstupoval do primárek jako jejich jasný favorit, s cílem udělit ostatním protivníkům rozhodující vítězné údery už během prvních pár soubojů a velmi brzy si tak zajistit volební vítězství. Chtěl získat vítězství ve 3 z prvních 4 států, následně své vítězství dokonat triumfem na Superúterý a primárky tak rozhodnout už v březnu. To se Romneymu nepodařilo, když nedokázal zvítězit v několika

důležitých primárkách a jeho soupeři se drželi ve hře až do května, než se Romneymu konečně podařilo zajistit si nadpoloviční většinu delegátů. Příčin neúspěchu této strategie můžeme nalézt několik. V první řadě se mu nepodařilo přesvědčit konzervativní voliče. Zde mu uškodila jeho minulost, když během období kdy byl guvernérem Massachusetts, zastával poměrně liberální názory v sociálních otázkách. Jednalo se o jeho názory na sňatky homosexuálů, imigrace a především potratů. Pro primárky tedy musel své názory upravit pohledu tomuto segmentu voličů. Přestože jeho řešení těchto otázek už odpovídalo konzervativním křesťanským hodnotám, právě kvůli přehodnocení těchto názorů nebyl pro voliče dostatečně důvěryhodný a jeho politika se stala nepřehlednou. S tím souvisí i další problém, který mu byl během jeho kampaně vyčítán a to nestálost jeho názorů. Ve spoustě otázek se jeho názor jevil nestále, když jej v průběhu své politické kariéry ohýbal podle potřeby a jak se mu zdálo výhodné. Což se projevilo zejména na kontroverzních sociálních otázkách. Romneyho image můžeme také označit za další problém jeho kampaně. Nepovedlo se mu příliš stavět na své image úspěšného businessmana a rodinně založeného člověka. Uškodila mu četná netaktická vyjádření, která příliš nereflektovala realitu života obyčejných Američanů. Ta ho stavěla do pozice privilegovaného boháče, s malým sociálním cítěním a příliš nechápajícím problémy normálních lidí. Této nálepky se mu během primárek nikdy nepovedlo naplno zbavit. Dalším problémem, který mu u voličů uškodil, byl kontroverzně i problém jeho vlastního vyznání. Mormonství je ve Spojených státech stále spíše vnímáno, jako sekta než rovnocenná křesťanská církev. Jeho kandidatuře navíc neprospěla ani vlastní roztržštěnost uvnitř Republikánské strany, kdy se za něj stále nedokázalo postavit silící konzervativně vyhraněné křídlo Tea Party Movement. To symbolizovalo to, že během primárek byl stále hledán nějaký anti-Romney kandidát. Několik jich dokázalo vystoupit, nicméně žádný z nich nedisponoval takovými zdroji a podporou, aby Romneyho reálně ohrozil. Jako ústupek a snahu získat si toto křídlo můžeme vnímat výběr Paula Ryana na post viceprezidenta. To mu sice přineslo podporu tohoto křídla, ale s výhledem pro prezidentské volby spíše uškodilo, když mu to zavřelo příležitosti, které by získal díky jiným kandidátům. Otevírala se například možnost Marca Rubia, která by mu získala přízeň menšin. Diskutabilní může také být jeho strategie, co se týče sociálních sítí a internetu. Angažování Moffatta na pozici šéfa digitálních technologií byl jednoznačně krok správným směrem. Právě díky němu měl Romney v těchto nových médiích oproti ostatním kandidátům navrch, nicméně z analýzy vyplynulo, že tento potenciál nedokázal plně využít. Nové technologie ve své kampani odstavil spíše na podpůrnou kolej a nevystavěl na nich své vítězství. S výhledem pro následující prezidentské volby mu také neprospělo natažení reálné doby primárek, když musel na souboj v primárkách rozmělnovat důležité zdroje, které

mohl využít v generálních volbách. Díky těmto všem problémům jeho kandidatury z primárek nevyšel v neotřesitelné pozici a strana se za ním nedokázala plně sjednotit.

Celkově tedy můžeme Romneyho kandidaturu označit za úspěšnou z pohledu vítězství v primárkách, nicméně se jedná o vítězství nepřesvědčivé. Přestože proti Mittu Romneymu nestál kandidát stejné, nebo alespoň jemu se blížící úrovně (ať už zdroji, zázemím, nebo podporou), nedokázal své protivníky vyřadit brzy ze hry. Tím musel svou pozornost nadále upínat k primárkám, místo toho, aby se soustředil na nadcházející souboj v prezidentských volbách. Nezískal tak ani silný mandát a Republikánská strana se za ním dostatečně nesjednotila.

SEZNAM LITERATURY A PRAMENŮ

A-E Networks (2013). *Mitt Romney Biography. 2013* (<http://www.biography.com/people/mitt-romney-241055>, 12. 3. 2013). s. 1-3.

Ariens, Chris (2012). CNN Draws 5.36 Million for Jacksonville GOP Debate. *TV Newser. 27. 1. 2012* (http://www.mediabistro.com/tvnewser/cnn-draws-5-36-million-for-jacksonville-gop-debate_b108814#.TySO2noKdGo.blogger, 29. 3. 2013).

Áine, Kerr (2012). Romney holds an #AskMitt Google hangout as Illinois votes. *Storyful. 20. 3. 2012* (<http://storyful.com/stories/23298>, 4. 4. 2013).

Barbarq, Michael (2012). Defeat, Retrospection, Reinvention, Nomination. *The New York Times. 29. 8. 2012* (http://www.nytimes.com/2012/08/30/us/politics/setback-leads-mitt-romney-to-reinvention.html?pagewanted=all&_r=0, 22. 2. 2013).

Boteach, Melissa (2012). 10 Questions for Mitt Romney on Poverty and Opportunity in America. *Center for American Progress Action Fund. Srpen 2012* (http://www.americanprogressaction.org/wp-content/uploads/issues/2012/08/pdf/10_questions.pdf, 25. 3. 2013).

Burns, Alexander (2012a). Gingrich forces outspent by nearly \$12 million on Florida airwaves. *Politico. 29. 1. 2012* (<http://www.politico.com/blogs/burns-haberman/2012/01/gingrich-forces-outspent-by-nearly-million-on-florida-112749.html>, 28. 3. 2013)

Burns, Alexander (2012b). Florida Republican debate: Mitt Romney, Newt Gingrich throw jabs in Jacksonville. *Politico. 27. 1. 2012* (<http://www.politico.com/news/stories/0112/72061.html#ixzz2QRZEn35P>, 30. 3. 2013).

Calabresi, Massimo (2012). The 25% Solution: How Romney Plans to Finish By Florida. *The Swampland Time. 5. 1. 2012* (<http://swampland.time.com/2012/01/05/the-25-solution-how-romney-plans-to-finish-by-florida/#ixzz2QRPdxOnT>, 26. 3. 2013).

Candidate Comparison (2012). *Romney and Obama on Same-Sex Issues. 2012* (<http://2012.candidate-comparison.org/?compare=Romney&vs=Obama&on=Same-Sex>, 24. 3. 2013).

CNN (2012a). *Election center: Issues-Foreign Policy*. 2012 (<http://edition.cnn.com/election/2012/campaign-issues.html#foreignpolicy>, 25. 3. 2013).

CNN (2012b). *EXIT POLLS: South Carolina Republicans*. 26. 1. 2012 (<http://edition.cnn.com/election/2012/primaries/epolls/sc>, 29. 3. 2013).

CNN (2012c). *EXIT POLLS: Florida Republicans*. 26. 6. 2012 (<http://edition.cnn.com/election/2012/primaries/epolls/fl>, 29. 3. 2013).

CNN Political Unit (2012). Romney's pick of Ryan as his running mate energizes conservatives, opponents. *CNN*. 13. 8. 2012 (<http://edition.cnn.com/2012/08/11/politics/romney-ryan>, 24. 2. 2012)

CNN Wire Staff (2012). Huntsman drops out, Romney takes more shots. *CNN*. 17. 1. 2012 (<http://edition.cnn.com/2012/01/16/politics/campaign-wrap>, 23. 2. 2013).

Coleman, Kevin J. (2012): *The presidential nominating process and national party conventions*. 2012, Congressional Research Center.

Confessore, Nicholas-Rutenberg, Jim (2011). Group's Ads Rip at Gingrich as Romney Stands Clear. *The New York Times*. 30. 12. 2011 (<http://www.nytimes.com/2011/12/31/us/politics/restore-our-future-attack-ads-harm-gingrich-in-iowa.html>, 22. 2. 2013).

Cordes, Nancy (2012). Santorum, Gingrich aim to drub Romney in South. *CBS News*. 9. 3. 2012 (http://www.cbsnews.com/8301-505267_162-57394004/santorum-gingrich-aim-to-drub-romney-in-south/, 23. 2. 2013).

Costello, Kelly (2012). Mitt Romney or Cocoa Puffs: The Role of Political Advertising in the 2012 Republican Presidential Primaries. *Honors Capstone*. Podzim 2012 (<http://aladinrc.wrlc.org/bitstream/handle/1961/10514/Costello%2c%20Kelly%20-%20Spring%202012.pdf?sequence=1>, 28. 3. 2013).

Davis, Bliss (2012). Gingrich Wants Santorum's Endorsement. *Fox 8 Cleveland*. 14. 4. 2012 (<http://fox8.com/2012/04/14/gingrich-wants-santorums-endorsement/>, 24. 2. 2013).

Darling, Brian (2012). Don't expect Mitt Romney's opponents to give up before Super Tuesday. *The Daily Mail*. 2. 2. 2012 (<http://www.dailymail.co.uk/debate/article-2095180/Dont-expect-Romneys-Republican-opponents-SuperTuesday.html#xzz2QRQDCP1s>, 26. 3. 2013).

Darwell, Brittany (2012). Does Romney have a better Facebook strategy than Obama?. *Inside Facebook*. 28. 8. 2012 (<http://www.insidefacebook.com/2012/08/28/does-romney-have-a-better-facebook-strategy-than-obama/>, 31. 3. 2013).

Draper, Robert (2013). Can the Republicans Be Saved From Obsolescence?. *The New York Times*. 14. 2. 2013 (http://www.nytimes.com/2013/02/17/magazine/can-the-republicans-be-saved-from-obsolescence.html?pagewanted=all&_r=0, 23. 3. 2013).

Elliott, Philip (2012). Rick Santorum Endorses Mitt Romney For President. *The Huffington Post*. 7. 5. 2012 (http://www.huffingtonpost.com/2012/05/07/rick-santorum-endorses-mi_n_1498593.html, 24. 2. 2013).

Fairvote (2011). Congressional and Presidential Primaries: Open, Closed, Semi-closed, and „Top Two“. *The Center for Voting and Democracy*. 13. 11. 2011 (<http://www.fairvote.org/congressional-and-presidential-primaries-open-closed-semi-closed-and-top-two#.UWmNWrWGGtS>, 21. 2. 2013).

Feldmann, Linda (2011). Presidential election: Mitt Romney top GOP fundraiser, but behind 2007 pace. *The Christian Science Monitor*. 6. 7. 2011 (<http://www.csmonitor.com/USA/Elections/President/2011/0706/Presidential-election-Mitt-Romney-top-GOP-fundraiser-but-behind-2007-pace>, 27. 3. 2013).

Fox News (2012). *George H.W. Bush expected to formally back Romney*. 28. 3. 2012 (<http://www.foxnews.com/politics/2012/03/28/george-hw-bush-expected-to-formally-back-romney/?#ixzz2QMkwyPLu>, 24. 2. 2013).

Friedman, Emily- Walshe, Shushannah (2012). Mitt Romney's Brain Trust: The Staffers Behind the Candidate. *ABC News*. 2. 5. 2012 (<http://abcnews.go.com/Politics/OTUS/meet-team-romney-introduction-mitt-romneys-upper-level/story?id=16244891#1>, 22. 3. 2013) s. 1-5.

Good, Chris (2012). Super Tuesday: The 10-State Voting Extravaganza. *ABC News*. 7. 3. 2012 (<http://abcnews.go.com/Politics/OTUS/super-tuesday-10-state-voting-extravaganza/story?id=15850025#.UVReQhxritQ>, 24. 2. 2013).

Haberman, Maggie (2012). Mitt Romney's minimalist 'Mad Men'. *Politico*. 9. 7. 2012 (<http://www.politico.com/news/stories/0712/78214.html>, 22. 3. 2013).

Hickey, Walter (2012). Mitt Romney Has Now Raised More Than \$3.6 Billion In His Lifetime. *Business Insider*. 9. 10. 2012 (<http://www.businessinsider.com/romney-money-fundraising-election-campaign-donations-bain-capital-olympics-byu-2012-10?op=1#ixzz2QMqv4ZxV>, 14. 3. 2013).

Horowitz, Jason (2011). Matt Rhoades, Romney campaign's under-the-radar chief. *The Washington Post*. 20. 11. 2011 (http://articles.washingtonpost.com/2011-11-20/politics/35280976_1_romney-campaign-matt-rhoades-romney-spokesman, 22. 3. 2013).

Choma, Russ (2012). The Campaign Dollar Gender Gap. *OpenSecrets Blog*. 22. 5. 2012 (<http://www.opensecrets.org/news/2012/05/the-campaign-dollar-gender-gap.html>, 27. 3. 2013).

Janda, Kenneth – Berry, Jeffrey M. – Goldman, Jerry – Huff, Earl (1998).

Výzva demokracie. Systém vlády v USA. Slon, Praha.

Jones, Jeffrey M. (2012). Obama Ratings Historically Polarized. *Gallup*. 27. 1. 2012 (<http://www.gallup.com/poll/152222/obama-ratings-historically-polarized.aspx>, 24. 3. 2013).

Kessler, Ronald (2012a). Romney's Success Contrasts Sharply With Obama's Record. *Newsmax*. 25. 6. 2012 (<http://www.newsmax.com/RonaldKessler/Romney-Success-Obama-Record/2012/06/25/id/443369>, 12. 3. 2013).

Kessler, Ronald (2012b). Olympics Spotlights Mitt Romney's Turnaround Skill. *Newsmax*. 1. 2. 2012 (<http://www.newsmax.com/RonaldKessler/Olympics-Romney-Turnaround-Utah/2012/02/01/id/426250>, 14. 3. 2013).

Knickerbocker, Brad (2012). Louisiana primary keeps Santorum's hopes alive as Gingrich, Paul fade. *The Christian Science Monitor*. 25. 3. 2012 (<http://www.csmonitor.com/USA/Elections/President/2012/0325/Louisiana-primary-keeps-Santorum-s-hopes-alive-as-Gingrich-Paul-fade>, 24. 2. 2013).

Korbe, Tina (2012). Newt Gingrich on his greatest weakness: "It's probably that I'm too reasonable". *Hot Air*. 2. 1. 2012 (<http://hotair.com/archives/2012/01/02/newt-gingrich-on-his-greatest-weakness-its-probably-that-im-too-reasonable/>, 22. 2. 2013).

Los Angeles Times (2013). *GOP primary overview*. 2013 (<http://graphics.latimes.com/2012-election-gop-primary-overview/>, 5. 4. 2013)

Mitchell, Lincoln (2012). Romney's Weakness as a Candidate. *The Huffington Post*. 9. 5. 2012 (http://www.huffingtonpost.com/lincoln-mitchell/romneys-weakness-as-a-can_b_1502984.html, 16. 3. 2013)

Mitt Romney Central (2012). *Mitt Romney on Same-Sex Marriage*. 2012 (<http://mittromneycentral.com/on-the-issues/same-sex-marriage/>, 24. 3. 2013).

Murphy, Patricia (2012). Tea Party 'Is Dead': How the Movement Fizzled in 2012's GOP Primaries. *The Daily Beast*. 6. 2. 2012 (<http://www.thedailybeast.com/articles/2012/02/06/tea-party-is-dead-how-the-movement-fizzled-in-2012-s-gop-primaries.html>, 21. 2. 2013)

Murse, Tom (2012). What is a Super PAC? Super PAC Questions and Answers. *About.com Guide*. 2012 (<http://uspolitics.about.com/od/firstamendment/a/What-Is-A-Super-Pac.htm>, 27. 3. 2013).

Newsmax (2010). *Carter: US More Polarized Than During Civil War*. 22. 9. 2010 (<http://www.newsmax.com/InsideCover/CarterUSPolarizedCivilWar/2010/09/22/id/371111#ixzz2QRHN1txO>, 24. 3. 2013).

Pace, Julie-Smith, Bruce (2012). South Carolina Primary 2012: Economic Woes Could Trump Social Issues For Republican Voters. *The Huffington Post*. 14. 1. 2012 (http://www.huffingtonpost.com/2012/01/14/south-carolina-primary-2012_n_1206389.html, 23. 3. 2013).

Peters, Jeremy W. (2012). 92 Percent of Ads in Florida Were Negative. *The Caucus Blog*. 31. 1. 2012 (<http://thecaucus.blogs.nytimes.com/2012/01/31/92-percent-of-ads-in-florida-were-negative/>, 28. 3. 2013).

Pew Research (2012). In Changing News Landscape, Even Television is Vulnerable. *Center for the People and Press*. 27. 9. 2012 (<http://www.people-press.org/2012/09/27/in-changing-news-landscape-even-television-is-vulnerable/>, 31. 3. 2013). s 1-5.

Political Communication Lab (2012a). *Presidential Election Ads: Republican Primary*. 2012 (<http://pcl.stanford.edu/campaigns/2012/primary/?ad=Reagan+%28FL%29+-+Mitt+Romney+%28SPAC%29+-+Jan+22>, 28. 3. 2013).

Political Communication Lab (2012b). *Presidential Election Ads: Republican Primary*. 2012 (<http://pcl.stanford.edu/campaigns/2012/primary/?ad=Growing+Up+-+Mitt+Romney+-+Feb+14>, 27. 3. 2013).

Politico (2012). *Romney Key Staff and Advisers*. 2012 (<http://www.politico.com/2012-election/mitt-romney/campaign-insiders/index.html>, 22. 3. 2013).

Rezendes, Michael (2012). President Obama winning battle for small donors. *The Boston Globe*. 7. 6. 2012 (<http://www.bostonglobe.com/metro/2012/06/07/president-obama-attracts-far-more-small-donations-than-mitt-romney/qdpY8H4mNWRYThyJsGWIBM/story.html>, 27. 3. 2013).

Ricks, Craig (2012). Romney's Leadership Potential: Allow Strengths to Outweigh Weaknesses. *The American Partnership*. 2. 5. 2012 (<http://theamericanpartnership.com/2012/05/02/romneys-leadership-potential-allow-strengths-to-outweigh-weaknesses/>, 14. 3. 2013).

RNC Counsel's office (2011). *New Timing rules for 2012 Republican Presidential Nominating Schedule memorandum*. 11. 2. 2011 (<http://www.scribd.com/doc/49655712/Presidential-Nominating-Schedule-Memo-021111>, 21. 2. 2013). s. 3.

Romney for President (2011): *Believe in America: Mitt Romney's Plan for Jobs and Economic Growth*.

Saad, Lydia (2011). Americans Believe GOP Should Consider Tea Party Ideas. *Gallup*. 31. 1. 2011 (<http://www.gallup.com/poll/145838/americans-believe-gop-consider-tea-party-ideas.aspx>, 24. 3. 2013).

Seidman, Robert (2011a). Iowa Debate Averages over 5 Million Viewers on Fox News - Cable News Ratings for Thursday, August 11, 2011. *TV by the Numbers*. 11. 8. 2011 (<http://tvbythenumbers.zap2it.com/2011/08/12/iowa-debate-averages-over-5-million-viewers-on-fox-news-cable-news-ratings-for-thursday-august-11-2011/100323/>, 29. 3. 2013).

Seidman, Robert (2011b). ABC News' Republican Presidential Debate Is Most-Watched of 2012 Campaign Season. *TV by the Numbers*. 12. 12. 2011 (<http://tvbythenumbers.zap2it.com/2011/12/12/abc-news-republican-presidential-debate-is-most-watched-of-2012-campaign-season/113450/>, 30. 3. 2013).

Scola, Nancy (2012). Doing Digital for Romney: An Interview with Zac Moffatt. *The Atlantic*. 18. 1. 2012 (<http://www.theatlantic.com/politics/archive/2012/01/doing-digital-for-romney-an-interview-with-zac-moffatt/251495/>, 23. 3. 2013).

Shaughnessy, Haydn (2012). What Mitt Romney Should Do With His Facebook Page Now. *Forbes*. 12. 2. 2012 (<http://www.forbes.com/sites/haydnshaughnessy/2012/02/12/what-mitt-romney-should-do-with-his-facebook-page-now/>, 1. 4. 2013).

Spiering, Charlie (2012). Surprise: Romney won't be a champion for social conservatives. *The Examiner*. 10. 10. 2012 (<http://washingtonexaminer.com/surprise-romney-wont-be-a-champion-for-social-conservatives/article/2510320>, 25. 3. 2013).

Spörl, Gerhard (2012). America's Religious Divide: Why Mitt Romney Is Hobbled by His Mormon Faith. *Der Spiegel*. 19. 4. 2012 (<http://www.spiegel.de/international/world/how-being-a-mormon-hurts-mitt-romney-s-chances-of-becoming-president-a-828391.html>, 16. 3. 2013).

Taylor, Chris (2011). EXCLUSIVE: Twitter Analysis Vindicates Gingrich in Followers Scandal. *Mashable*. 24. 8. 2011 (<http://mashable.com/2011/08/24/twitter-analysis-vindicates-gingrich/>, 4. 4. 2013).

Tea Party (2013). *About Us*. 2013 (<http://www.teaparty.org/about-us>, 23. 3. 2013).

The Green Papers (2011). *Primary/Caucus/Convention Glossary*. 26. 12. 2011 (<http://www.thegreenpapers.com/Definitions.html#Prim>, 21. 2. 2013).

The Green Papers (2012). *Republican Detailed Delegate Allocation-2012*. 26. 6. 2012 (<http://www.thegreenpapers.com/P12/R-Alloc.phtml>, 21. 2. 2013).

The Huffington Post (2011). *Michele Bachmann Wins GOP Primary Test: Iowa Straw Poll Results*. 13. 10. 2011 (http://www.huffingtonpost.com/2011/08/13/michele-bachmann-iowa-straw-poll-results_n_926273.html, 22. 2. 2013).

The New York Times (2012). *State-by-State Primary Results*. 26. 6. 2012 (<http://elections.nytimes.com/2012/primaries/calendar>, 22. 2. 2013).

The Political Guide (2012). *Mitt Romney on Health Care*. 3. 9. 2012 (http://www.thepoliticalguide.com/Profiles/Governor/Massachusetts/Mitt_Romney/Views/Health_Care/, 25. 3. 2013).

The Week Staff (2012). Mitt Romney's 9 worst clueless-rich-man gaffes. *The Week*. 28. 2. 2012 (<http://theweek.com/article/index/224914/mitt-romneys-9-worst-clueless-rich-man-gaffes>, 16. 3. 2013).

US Legal (2012). *Closed Primary Election Law and Legal Definition*. 26. 1. 2012 (<http://definitions.uslegal.com/c/closed-primary/>, 21. 2. 2013).

Viser, Matt (2012). Romney's tone on China hardened over a decade. *The Boston Globe*. 25. 7. 2012 (<http://bostonglobe.com/news/politics/2012/07/24/mitt-romney-view-china-changes-after-welcoming-its-olympic-bid/UDGOSBd5Fr0e2PdpANxuLP/story.html>, 25. 3. 2013).

Wayne, Stephen J. (2011): *The Road to the White House 2012: The Politics of Presidential Elections*. Cengage Learning, Boston.

Williams, Bob (2012). Bob Williams: Mitt's RomneyCare problem. *Redding*. 26. 3. 2012 (<http://www.redding.com/news/2012/mar/26/bob-williams-mitts-romneycare-problem/?partner=RSS>, 16. 3. 2013).

Woods, Amy (2012). Gingrich Endorses Romney. *Newsmax*. 6. 5. 2012 (<http://www.newsmax.com/Politics/Gingrich-endorse-Romney/2012/05/06/id/438132>, 24. 2. 2013)

RESUMÉ

This bachelor thesis is concerned with the 2012 Republican presidential primaries. The aim of this work is to analyze the process of the primaries, but mainly its aim is to analyze the campaign and its relative success of one of the candidates, Mitt Romney. The analysis is important, because Mitt Romney was favorite and eventually a winner of the primaries, after which he got the Republican's Party nomination for the presidential election. With this he got a chance to become the president of the United States of America and as we know, from this position he could influence not only American politics, but could influence the direction of the whole world.

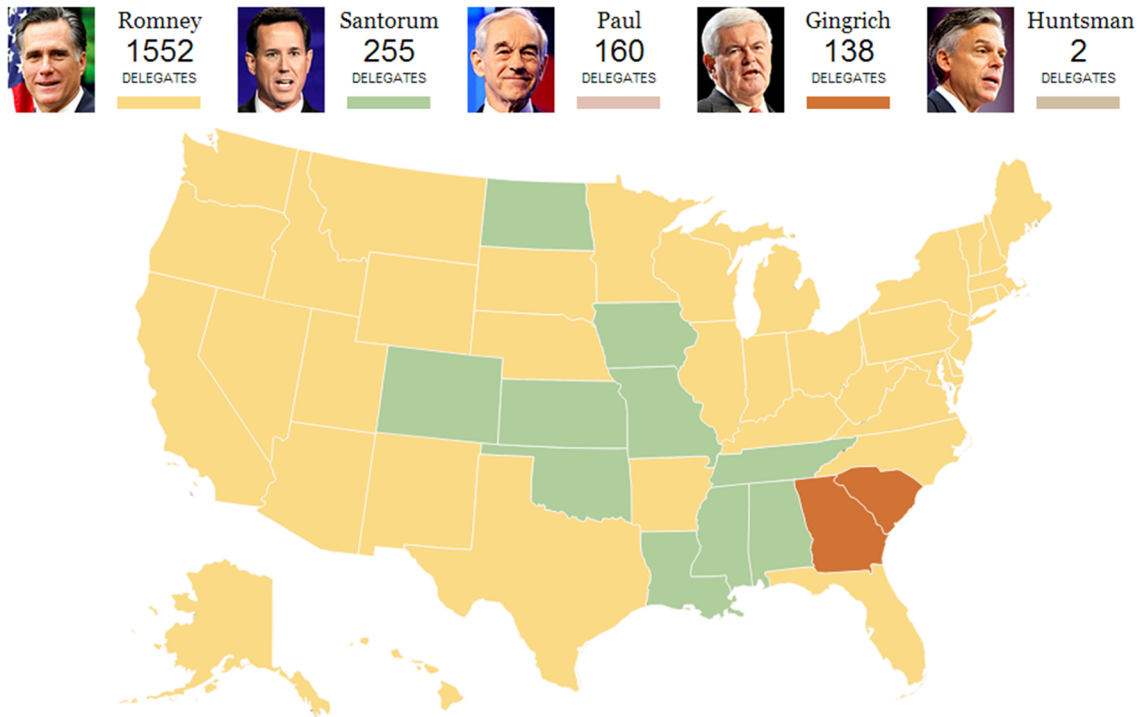
The first part of this thesis is orientated on explanation of the system of the Republican Party presidential primaries. Then also in the first part is described the whole process and results of these primaries. The second part is focused on the main theme of this work and it is the campaign of Mitt Romney. In this part are analyzed particular elements that had the biggest impact on the campaign's outcome. For example Romney's strengths and weaknesses, campaign organization, strategy, use of the new media, television debates and mainly candidates propagation. In the final part the thesis comes to conclusion and answering the main question raised in the beginning: Was the Mitt Romney's campaign successful?

As I analyzed the individual aspects of Mitt Romney's campaign I came to the conclusion, that we could look at the relative success of his campaign from different angles and get various answers. If we look at the campaign from the perspective of gaining the nomination of Republican Party, the campaign was successful. Mitt Romney won the nomination and gained a chance to participate in the general election. But his victory in the primaries was not convincing. Although there wasn't any real opponent, who would reach Romney level of financing, endorsement or support, he couldn't knock out his opponents in the early stages of the primaries. This fact really hurt his position throughout the general election and forced him to spend his valuable resources on the fight in the primaries, instead of focusing on the presidential campaign. If we look at his campaign from the perspective of fulfillment the chosen strategy, we got ambiguous answers. As it was said in the beginning Mitt Romney was a favorite of these primaries and with this he chose the front-runner strategy. This strategy mainly focuses on winning large portion of the delegates in the early stages and forcing your opponents to drop out of the race very soon. Mitt Romney failed to deliver this knockout blow and logically the race was prolonged. We could say the main reason of this negative outcome could be found in his unfortunate

gaffes, inability to address the social conservatives and supporters of Tea Party Movement. So generally we could say that Mitt Romney's campaign was successful only in gaining the party's nomination. Otherwise we could say that his win was not convincing, he couldn't fulfill his initial front-runner strategy, with that the race was prolonged and the even before fragmented Republican party hasn't in fact completely aligned behind Mitt Romney as a clear candidate.

PŘÍLOHY

Mapa výsledků Republikánských primárek v roce 2012:

Los Angeles Times: GOP primary overview, dostupné na:
<http://graphics.latimes.com/2012-election-gop-primary-overview/>